

היוצאים למרות מהם מ"מ חייבים לתת חלקם למך ששה לפנים ואחר שזכום ששה. וע"ד חובות שחייבו הקבל כדין פס הקבל כלם אין הסכמה ומקנה על זה. וע"ד סרנסת פריס והשם גזרות וקנסות להבא כדין פס היחידים. נאום הסדר. יאיר חיים בכרך

כנה שארדה

בר ישראל אור שנתת ימים חכמתו פאר פרו ומחזי כלו"מ. שכלי דנכר דעה לו נהרין ושםפתחא ברין כהאור להאדרס לים משונית. גבור לרון אורחות ימים נכבלי וירושלמי פסרי ופ"כ וכולא כחור מחית. יוסף וחכם ארשים איש מלחמה ולקבל אלק ישא חרב ומורנית. וה' אמו שהלכס כמותו חפילו במיטך ואודית. מאשר שמינה לחמו יתן מפדני מלך בשלח שמינה וחמרת דפרנית. חולתו [ידוע להנחל בשלח על מי היה קרילתי ורמזתי נמ"ש מלך וזלמו כי אינה שמה כפילא] אכל דלא דלי' כהים לאיסתכולי כבושת גנג ורדא ופיונית. לחם אהרים אכל איש לכב אנוש הכורני יסוד הסונגין והדוכשין וחלם המשרית. ולחם זלמו נקודים לחמל דהדקא מרתח גביל למורא וסרית. דפתו דפת טורה ורפת טופס כהם יריפ יכרית כחריטא דסומכרת. ואנב חורפי מחליא ל' ויטיב ספמא לשכח ככשר פ"ג נחלים כמלתא גלגלית. ורפת זלמו קלרת יד ופירתה רגלית סנרת הכרם הכריטה תקלה ככריטא. מימי מקור מים חיים כהם ירחן כל דבר קשה ככמרי גזוזא אהלל וככרית. ומימי זלמו מים המכונים מים שלנו מיר דכית. חדשים לנקרים יום מיומיים לנטיפ שמים ואדמות כגולות ונעלמות הן כדאיטא והא כדאיטא. וחולמו יפסול לרוח וריקס דשוא אף הכל כמפסיל כחאקונדרי בגרדיר גורית. הוא הארז אשר כגלגל רבו ספיונותיו וגבשו ללויתו ארזא ותוריתא. אין פרוץ אליו האלץ הולץ מוכין לזוכי קיר וכנהו לונית. מנקש ליעזרו ואם מי יורס דעה ריחו טורף ומפספס כמדי דשמונית. ולימודי זלמו כלימודי וכפנים מגרר גרמא כנצקן כדלא אכלי בשלח שורים כפפרית. הממלא כהם איש פי מלל פורס כרימוז מלל פורס אכל פמיל ושר קפית. זה סייר ופוקר כרי הרים מפני דברים נכוחים שפתים ישק כנשיק כמשהל מחלכא כרית. לו דומים מהלם מקלר הירפה לספר הירפה דלית פימא כמרנית. ה"ס הגלוח המופלג ל"י פ"כ פ"ה כבוד מוכרר נרשן מר"י יאיר כחור הכבוד :

דגה

אין המנוקס והפגמי מסכים להאריך במליצה ולספרות לריק כתיבות הכרח אף כהא דנדק לן מל"מ דומי סלכמא אהלכתא וואו הא דמחם לן הרב מהר"ק כש"ע כמלק איש פי' מל"מ פ"ק שפך שדרס רגלים מותר לשחקו ב"ס וכו' והוא איננו כש"ע דכ"ר ר' ירמיה אי מחזיקין ריפוחא או לא והוא כ"ס המביא דל"ד פ"א וכ"ר ר' יצחק למיפסס לאיסורא מהא דאין מלגין את הרפסות ב"ס וכמ"ד מסרי שרף לנדקן [פי' ש"ס ת"ס] וכו' וכו' לו ר' ירמיה שם אן מפרי שרף לחסמן ומפ"ק לה וכמסקנא לו פסקו הרמב"ם והר"ם והרשב"א ולכן כתבו כפוף הגדרס לקולא ולכן כתבו גבי ליטון רפסות מסרי שמחממן וכ"כ גם כש"ע פ"ר תק"ה [שנ"י ס"ס תק"נ]. וכ"ל פ"ר רס"י ס"ז וואו ס"ס שלח כמ"ש כש"ע ארס גלל מל לפולס לא יעול כשנת וכו' וכו' דברי המדרי ס"ס כ"סו הדס שש"י ר' שש"ה דארס שלל מל לפולס דאי לא יעול כדאמר כמ"ס כ"ה מסרי שרף לנדקן והביאו כמ"ס פ"ס רס"ס ואין שם שום חלק. והוא גמרא דליטון רפסות וכרי לפי מ"ש כסמך דמה גבי ליטון רפסות פסס זה וק"ל כמ"ד מסרי שרף לחסמן ולכן מקילין כפוף הגדרס וכמ"ס ש"ס לפי פסס שרף לנדקן היה אסור פ"ה טורף קשיא דאור מל"מ. וא"י כשורי אף כי מנו"מ' מספד"א מ"מ מסיבות' אמיתא דל"ק מירי אחר שארבה כחכילות להקזית פוד מירי וכו' מה ראו המוסקים ומה היום אליהם שספן כפוף הגדרס להקל דאפ"ס דחיי ר' ירמיה לר' זרע דלא מל למיפסס לאיסורא ווא"ל אן מסרי שרף לחסמן מחניק לה מ"מ כשאר"ה איכ"פ דפוף הגדרס על פילה וכ"כ הנ"י ח"ל והאכ"פ' לא נשפסס כסדיא וקסס לה כר"ש לקולא וכ"ס הרמב"ם וכתב ה"ס ש"ס סוכיח הרשב"א מכלל וא"י פיימא כסאפו ש"ס"ק בית שרי שש"ר כ

ד"ר ר' דל"ס פ"כ וכמ"ס שרלח לו להקל ולהפיל' כלי שום פסס וקסס איכ' כאלמא מה ספמינו. ופוד דהכא דליטון רפסות נוס' מאן לימא לן דדחויס דכ"ר ר' יצחק מדכ"ר ר' ירמיה ואף אמ"ל דסוגיות הש"ס מוכתם כמ"ד לר"ך לחסמן כמ"ס כר"ש ואפ"ר שכל זה סמכו הסופקים וכתבו ספס דליטון רפסות מפני שרף לחסמן מ"מ קשה הן אמת דגבי ליטון רפסות הספס מפרי שרף זלמו מלככה וואו החסימה ולא לריכב לפסס דכודקן שהוא רק חשש שמה יסקפו ואשתכח למפרס וכו' ומ"מ י"ל במקום דאיכא למיחש חששין ופל כן נשאר אכ"פ דפוף הגדרס וממל לן להקל. לכן נלפסנ"ד דאן אמת ס"ל להסופקים דהאכ"פ' דפוף הגדרס לא נפססס ומ"מ ס"ל דאינו רק ספק דרנבן סוא"ל דאין כאן איסור כדור כשפת מלככה שחיסם הסוף ופ"כ"ס אין חשש איסור כשפת מפסס וכו' שחיס כהיטרא שחיס שהרי מדאורייתא מותר לשחמו כמו דשחיקין כל הכהמות וכו' כתר הכי נמלאו סריפס לא חששין להשחוס כלל למקום רק לומר דגזירות חכמים הוא מפני דגולר ריפוחא ריחוס סן יסרוף ויהיה למפרס שחיסם שלא לגורך ולא אי רק ספק דרנבן וק"ל לקולא אחר שא"ל לכא ליד' חיוב מלקות כלל ור"ס לרברי ממ"ס רס"ן גס הוא ספמא דליטון רפסות מסרי שרף לחסמן ומ"מ כמ"ד דנקסין כפוף הגדרס לחומרת דכ"ר ספק דאורייתא וקסס לכאורס כל"י לא דאס ק"ל כמ"ד מסרי שרף לחסמן לא ק"ל מסרי שרף לנדקן וא"כ לא חששין לריפוחא כלל ומה זה ספק דאורייתא אלא פ"כ כמ"ס דכס"ד דכס"ד ר' ירמיה לר"ז אן מפני שרף לחסמן מחניק לה לא נדחו לגמרי דכ"ר ר"ז ולא כפל כהם חשש דשמה ימלא קלקול כספס שרף לנדקן רק דלא נפסס' לגמרא אכ"פ' לחומרת' ונשארס כספס וס"ל לרס"ן דכ"ר ספק דאורייתא ומ"מ כחלקו פליו רוב אסופקי וס"ל דאינו רק ספק דרנבן ולקולא וכמ"ס ולכן שפיר הסי"ר שפמא דארס שלא מל וכו' דסס אפ"ס דג"כ הפילה מלר זלמה מוסרת מדאורייתא מ"מ אס מקלקל לא אי מילה כלל ופכ"ד איסורא כידים וחייב חסאם שפס"ה כחורה שלא כמקיס מלוה וסכ"ה ר"ס ממ"ס חול מפני שרף לנדקן דלא אדחוי הספס לגמרי וכמ"ס רק דכפוף הגדרס ק"ל להקל מפני דאיכא לכו"ל ליד' חיוב חסאם כידים ואין שום חשש קלקול כשפת מפסס וס"ר רק חשש דרנבן וקלקול כמפסיו ולכן לא כמ"ס פ"ר שש"ה ר"ס ארס ארס דאין דאין מלגין את הרפסות וואו מפני דס"ל פסס סדכר שס מסרי שרף לחסמן כמספמא ס"ס וכמ"ס סר"ש לכן נקס רק מ"ס מסרי שרף לנדקן ר"ל כמירי דאורייתא לריכין אנו לחוס לפסס הכא כי לא נדחה כלל. וכדחויס ס"ס כמכתי ש"ס לי פסס גדולס פל הרמב"ם דמשהם דארס גס ליטון רפסות ישי"ס מסרי שרף לחסמן גנג ס"ס ומ"ס ס"ס להסתלל כפוד הכיאו סכ"י ס' תק"ה כסמר מסוגיות ס"ס כמ"ס כהא בקרירה חרסס פספ"ק וכו' ר"ל שס מפרי שרף לחסמן שפרי ח"י חשאל כמ"ס כר"ש וא"ל שגם כהם הרב כלחש פססס וכו' קסס דכ"ר ספרי כמ"ס ס"ס תק"י וס' תק"ה אס לא שחלק ונאמר דרפסות יס כסס סמיר מלוס חסמה מס"כ קרירה וכו' חלקו האוס' אכל כל זה אינו ש"ס לי ואס מלמ"ס חן כפיו יודיעי כספדו דפמו סק"ס סקדוסס וסרנסס : יאיר חיים בכרך .

תשובה

אורה ח"ס יפ"ס . בא"ו מעגלותיו מעגלי דקס אין כהם דוס וקילס . וואו מלכ"ס יתקלס . פילתי כפולותי חיי ויפ"ס . קילס אחר קילוס' כומן שהוא לדין כן לריק חוס המפילס ספרי כאן וזי"נה פילס מקולס . שום שכל ומפסס ומחרנס אצקלס . ה"ס הרב הגדול המופלג והאופלג . כל סתוס מלגן כסלג . מסר"ר יאיר חיים גר"ו לא יכנס מחיל ימים ירנס :

אחד

דרישת החיים והאנוס כאלו גללות את אורו שום היום כאלו אל דר הרדתי וספסתי כאלמחמא סוכותי וכמ"ד סנאים אפירה אל צול פכר פרי מגילס פסס פסס ואריכה שרובה וסמירה אחר סננו יריו אמיה כשנת פל"ס כסותי שם קק"ו ואידכרנן מילכא שלא מלמ"ס למר לא דכר ולא ת"י דכר סס סננס

שנוג בפני ד"ת רק מלאחי רלוטו ושלחתי לו הסכמה להדפסת ספרו היקר ועמדתו מרפיד סן יחשדתי מר א' משמים או שאינו כסון בפני ח"ו או דבריו אינם כדאי' להשיב עליהם ובאמת לא כן כרי ולכי לא כן יתשוב כי אימתהי נבדל ואימתה קמיע רק מה שאמרו פסמי משוכתי זאת לא זאת כי אם כהיותי שם קק"ו הקפויני כחמרי כלינה סדרות רבות חנילות ואגודות כידוע למכ"ת ואחר סמוך לביאחי לבתי כיואל בו הכתבנו עלי עסקים כסדרן ושלא כסדרן עד שגא יירי ייר מחוק ילדי שבה כלכע נבדל. פ"כ אמרה לנתק כללו לקיים הפסה להפריז פרוגמא היכנה חניכה עלי כחדשים לבקרים . ומה שהעלה כלי הדל ובקלוש הלנתי . ניייר בפני עצמו כי כן דברי חמדי ונכון לפסוח ק. והנה רוח מכ"ת כיים כשילחי דמניל' וז"ל וזו איסוף להכיש אל היכל קדש כחריסר נוילי ספיקה הלוכה כו' פ"כ אם כשר כדבר כשיו פני פקחי לקיים מאמרו הנני להשיב למד לפי קט שכלי כאשר יורוי מן השמים הן לבנות דברי מר ולהכסים עמו לו לסתור כי אין משא פנים כהלכה . ומו לא מדי כעת כי לר"ך הני לק"ר . וכו' יירשהו טוב האור אור חיים וילילו מן המלך כפשו הרמה וכפשו אורכו כ"ו :

הנה

פ"ד מה שהשיב לי מר מגילה פסה וארוכה ערוכה ושמורה על מה שאמרת לי פ"ה כהיותי נק"ק ונקסורם שיש לי מקום עיון דברי כש"פ כה"א ס' מל"ח סהם וספק סוף הגדרם מותר לשחוט ב"ס ולא מחוקין ריפתי' ורייני כלישנא כמחל כפ' המניח על מתניתי' אין מלכיים רפסיים כ"ס וז"ל כ' רס"ו סהם וספק אדם שלא מל מעולם לא ימול כשנת והוא דעת רבינו שמה כמדרכי פ' כיסוי הדם ורלימו מהא דמרינן כפרק המביא מפני שר"ך לבדוקן והוא ליכנא קמא שם והמפנין שם יראה שם שני הפכים וז"ך מוכה הש"ע כטורא חכי מרי . הן כן תמלית דברי אכר אמרה פ"ה למכ"ת ומכ"ת נח אלי כמגילה כ"ל והכנה להשיב כרי ליישב דברי הש"ע שלא יריו סתמן אכדרי . וכאשר שלח"ד שלא ריפא מכ"ת כשר יוסף על כלה ופדיין הם לריכין עיון . פ"כ אמרת המכנס עמו ככלכה . פסם כקלרה ופסם כחרכה . וזה המלי כעזרה ה' חילי וכמה דסיים חסכה ואחר לחון חכי נח וכו' וממלאחר אכוח אל הקורם . כעזרה אלכי קדס . הנה מכ"ת כוהב וז"ל וכספרי היקר כחנתי סמי' גדולה על כרמנ"ס והסור דרנריס מרלין דלסרו ליבון רפסיים רף ישיים מפני שר"ך לחסמן והוא נגד משמעות כש"ס (כאשר בקשה הראב"ד) ומ"ש ה"ה להחלל כסדו הביאו הכי כבי' ה"ח נסתר מסוניית כש"ס כמ"ש כמסקנא הכה כקדרה חדשה פסקין כו' פ"כ דמר . ואטן ואומר נבדל קא חזינא חיוכמא לא קא חזינא ודברי ה"ה הם כחכים ורליים למי שאממן ולין סוניות כש"ס כמחן כלל כי דעת ה"ה שהרמב"ם ס"ל שלענין איסורא ודלי אסור ללכך ב"ס אפילו ישיים להכי ליכנא דלמך משום שר"ך לחסמן דכלל פסם ופסם שמלכין מחסמן חספי' שכליבון הראשון נגמרה מלאכתן ומו לא מחייב משום נמר מלאכה מ"מ איסורא מיהא איכא . אבל כשנת שיהי חייב חסמא אין זה כי אם כקדירה חדשה כמו שאמר ריש לקיש כסוף כסוניא . ומה מולה יפס מה כספק הרמב"ם כה"ל י"ס סהם ולא חילק בין חדשים לישיים . איכנא מ"ש נס כה"ל' כנת לענין חיוב חסמא כסם קדירה ולא חילק בין חדשים לישיים ה"ה ודלי קושיא כוא ור"ך נגר וכו' ופל זה כה ה"ה להכיר פ"כ לא כ' המגלולמו לדברי הרמב"ם ככל' כנת פ"ס . זה כלפ"ד כדור ככוונה דברי ה"ה . חספי' כן אין ללוות על בעל לחם משנה שחסיים דברי ה"ה לרבר אחר כלוטן ככוונתו להרין נס קושיא הראב"ד מה שהקט' כפ"ט מהלכות כנת וזכרון א' פולה ככאן ולכאן חספי' שהוא דוחק קמא כי אם כך היתה כוונתו ה' כיון יומר לכחוד המגלולמו כה"ל כנת שהוא מוקדם ויפלה זכרונו ג"כ אהל' י"ס המאומרים מ"מ אין זה כדלי לסמור דבריו . חמנס מה שהקשה מכ"ת וז"ל ולין לומר דס"ל כהלחם משנה דחייב על הגדיקה העלת משום דהוי נמר מלאכה כמה כפטיש א"כ איך כני למיכס מיי' לעוף הגדרם . כלפ"ד כיסא כיון מה ככן ה"ה דעת הלחם משנה דחייב על כקדיקה משום מכה כפטיש . אבל מ"ש מר אין לומר חכי אימר יס לומר והא דכפי למיכס מיי' סוף הגדרם חכי

שפיר כלל ספקוק כלל דהא כלה"ה איכא לצירק כהסתיא סמאר שהפסם של חיסום הוא פסום יותר מן הפסם של כדיקה כמ"ש ג"כ מכ"ת ולמה כמר ליכנא קמא הפסם של כדיקה אלא כלל שהלישנא קמא נאדי מן הפסם של חיסום משום דקש' לי' ככריית' דלקמן דקפרי אין מסיגין אותן כזון כדי לחסמן ואם כשכיל לאסו' הרי זה מותר פ"כ הרי מנואר נללה שלא חיישין לחיסום כשהוא עושה כדי לאפות כו' ה"ה נמי לענין רפסיים אם כרי ללוות בו הרי זה מותר וכמו שהקשה הסומ' לאירך ליכנא ומירודין של הסומ' לא ייחא ליה ללישנא קמא פ"כ חמר מפני שר"ך לבדוקן ויש לחוש דילמא מיחפיקי' ואיכמח דסרמ' שלא ללורך כמ"ש רש"י לביאח אכל משום כדיקה סלמה דהוא אכ מלאכה ליכא למיחש כיון שהוא עושה כן כדי ללוות בו כמו שאימא ככריית' להרי' ואם כשכיל לאפות כו' וא"כ הוא שפיר כני' למיכס כני' דפיך הגדרם מן הא דלמך משום דלר"ך לבדוקן דכ"ס א"א למר פסם האיסור אלא משום דלחוקין ריעותא אכל לענין חיוב חסמא כשנת ודלי יס חיוב חסמא משום כד קא משום מכה כפטיש וק"ל . חמנס יס לדקק לפי דברי הל"מ שמפסר אליכא דהרמב"ם מ"ש כמ' ר"ל הכא כקדרה חדשה עסקין ומשום ליבון רפסיים נגשו כה (דוקא כחדשה ולא כישנה) היינו ללישנא קמא אכל ללישנא כמחל' אין חילוק בין חדשה לישנה והכל אסור א"כ מל"ל להרמב"ם לפסוק כפיך הגדרם לקולא ולא חייס לריפוח' כשנלמא לדעת הראש' דס"ל משום כדיקה לית ביה חיוב חסמא על כרמיס מ"ש ר"ל הכה כקדרה חדשה עסקין היינו אליכא דלישנא כמחל' על כן פסק הוא כלישנא כמחל' משום דל"א ליישב ככרייתא כי אם אליכא דלישנא כמחל' אכל לפ"ד הלחם משנה שיש ליישב ככרייתא אליכא דשיי' כלשוות ודלי קשיא מל"ל להרמב"ם לפסוק כלישנא כמחל' ולקולא . ונלפ"ד שס"ל להרמב"ם אפי' שאנפייחו דר' ירמיה לא נפססה כמקומה פ' המביא נכסיה כמקם אחר [פ' סמ"ק דמליו ככה"ג טובא כש"ס לכן מ"ש רבינו לק"ן ואין להקשות וכו' ל"ק ופי' כמיס' מס' יומא ד"ס פ"כ וכב"ל דפ"ו פ"כ וכמלחמת ה' פ' ג' דכרכות . ומסכנא זו ככת הרב הגדול כשמר אפריס סוף משונה ל"א דכ"ג פ"א שגלה לו רו פסם על מ"ש הרמב"ם כורק לה גט לרשות' וסבר כל רשימה וכו' אינה מגורשת שמהכחו כזה גדולי הקדמונים דהל"ל ספק מגורשת כדרכו אחר שהוא איכנ' דלא איפשי' ככ"מ וככת הוא דקסם הרמב"ם משום דס"ל דהי' דשם לא איפשי' מ"מ מוכח ממ"ש הש"ס כונחיס דכ"ה פ"כ אהל' חורי שאין סיפו למוח לאו כמנח דמי וכו' וס"ל כאיפשיא לדעת הרמב"ם דפסקי' ככל אהל' . ודברי פי חסמן חן וכה אוכה למי מוכ"כ שלפני ראוני כספרו העלמי זה כמירוש' . רק דקש' לי א"כ ה' . לכחוד ככה"ג בני ארנקי דכלל פנין לא זהה בו כה"ל אלא פ"כ מדשחק מיי' ולא זכרו פ"כ אול כשיטת הרי"ף רבו דרכו דני"ב לא מיימי לה . והוא מפני דס"ל דלמך דהאכנ' לא איפשיא ממילא לא מפיקין לה ממני שהיא כירו וכמ"ש כ"י לרמב"ה רי"ף ס"ס רמ"ז . וא"כ הדר' קוש' לדוכת' וילוי דקשיא לן זה היס מקום חסמו לחת פסם אחר למ"ש הרמב"ם בני נס ולומר דס"ל דלמסקנא פ"א דשנת דר"ס וחכמים פליגי כרמ"י לרמ"י ורמ"י כחמל' אם קלוטה כמי שמוחה דמי וק"ל כחכמים דלאו כמי שמוחה דמי ורבה דליכנ' ליה ככ"מ הוא משום דמסקנא ח' פליגי רמ"מ וחכמים כזה כמו דליכנ' ליה לרבה רבו כשנת ד"ל פ"כ . ולא זו בלבד אלא דכש"ס דכנס' דל"ג פ"א על משנה דמס' פריס פ"י מ"ה מסיק הש"ס דנס לר"ס ס"ל קלוטה לאו כמו שמוחה דמי רק כדזה י"ל דדוקא שם בני סוממא שיקבל דרך חורי למר כך ואיסורא מסוממא לא ילפינן ממנו' כנת דקכ"ג פ"א ויכנשת דק"ג פ"כ וש"מ ש"א סוף ס' פ'. האמנס הרמב"ם כני' כמסנה שם מלאן כזה וזה ל"ס ופי' כמיס' דלימא כס' אלו פרישות דק לא פ"כ וז"ל אחר כר נחמן בית הרהם אין בו משום ריפוח איכריס א"ל רכא לר"ן וכו' ושון אם הוא נולד הוא ומומו עמו שזס מן המוכן כו' א"ל רב נחמן הכ"ס שהפריס על בני קרקע פ"כ גפריש' הכ"ס הא דקמני מותר בו כיום ולא חיישין משום רסוק חכרים כנין שהפריס ע"ז קרקע נסתר לעמור דלמרינן לקמן בני כסולה עמדה מנסלתא אינה לריכה מפ"ל מל"ל . ולפי' סרובו של רש"י מוכרחים אלו לומר שאין מחוקין ריפוח' כ"ס דל"ת הכי דרי קשיא

אמנם פדן אל עליו חסד נלקח ולקח מן בראש וזל על
עור וקצין קטנת ברכה הים נגלון מברשיל ביש
דיכס כס' הכנני ס' י"ס גם מרם הקסס קלסן ובכשר שמכס
לה כוכר ספר הישר הוא נרנח סכרס שזין ססר זס מלי כדו
פ"כ חססס לשוט וככזו ומסוס ירלו פירו פ"כ סקיד סככל
דברי מברשיל דני מ"כ"ת וזל אחר שכתסס דברי בראש סססס
כסוף הכרס לקולא. ככס וכן דסס סרמכס וברשיל לסקל ולס
כזין אס דכרסס רללו חייסס לליסס קמל דרי דלסר מס
ש"ק"ר לבדקן ל"ס' לנר' לקיס לבד' דרי ועור רלמל סרוויסו
לסס חייסס לבדקן ולחססס ועלן ליסל לן לבדקן לל חייסס
ועור דסל ר' ירמי סוק מרמכס סוסס חיסוס ולסס קמכס
ליס לי מחוקק ריפסי ליכ' סס סוס מן ריל לן ארי לומר מלסר
ש"י ססס ללססול לכיל וסל ר' ירמי ססר ככזיסס ח"כ
ססיס רמכסס ללסמל וכן דסס סרין חיל ולל ח"ססס סלכ
סססכרל דקסיקן ללסמל סלל סססל ללוריסל פ"כ וכן דסס
כזין סככס חיל כמסס סכרס"ר מלי ככו סכססל מלר לססס
ג"ס ול"כ מ"כס ה"כל רלסמסס ריפסי' וכלז ככל כורלס ה"ס
וכמל ודלי לסס לרבר' סכס' לס סס סכסכס' דכ' מלככרל
עכיל מברשיל זל . סכס ודל לזן סכסין אס ככר' ארי דר'
סילל אחר מוס וכל דכריו סס כמלי אס וכל סוסרס מלס ס'
למסס נלכר שזין כיונסיס ללחק סלי ועל דכריו לסין דלל רלל
ליסכ דני כרלסוסיס סרמכסס וברשיל וברשיל וס"פ ססס ככס
כל ודל סלי ועלן נמי ירלו . וסכס ככסלס כמלס כמלס
ויסכס סלי וסרין וזל סרמכסס לסססס גר סוף הכרסס לקולל
וסכסס כמל לגמל וסכסר סוססס וסלולס סל כל סלסס"ר סססס
מברשיל סל דברי בראש וסכס סליסס לס קס סלליס חז' ילל
רלסונס סככס חיל רללו חייסס לליסס קמל דרי יזחן רלסר

ממצי שערך לנבוקו ליטא לנרדס לקיס נבי ר יוחנן פיי, וזאז
פני בדעם דעם לא חילא מה קושיותו מחכא ספמים מרז. מחמד
ספיל להרדש שחילא ליישכ הכריי דקפרי חי' כריא לא האור וחי'
כריא לא הקדרס כולם חייבים אלא חליבא ולישנא במרז כריא
כריא לא להרדא חייב פיי לישנא קמא דרי יוחנן ליטא כלל. מרז
ועוד קאמנא דפיל להרדש שחילא לוי לחוש סכא ללישנא קמא כלל
אחי' לדעס ריכיא ספיל שכל חיד לגבי לשון ראשון הוא סססל
לפיקר [פיי משוכס ליד דיי פיא] וסלכאא כלישנא קמא [כריא
דגריז הסופי כסיק דפי' פיי] מינ מרזון דידן חין לחוש ללישנא
קמא משום חליבא לישנא קמא מרזון ורזון חין לחוש שרי וריל
לפני כהא מילאא מיס חין מלכין רפסי ולישנא כריא מרזון
פיל שספסס הוא משום חסום ממילא חין להרדס במחלוקת
ולישנא כריא פיקר. ויחילא כזה ממש כי קכספ משכס כסיס מכל'
שגומס חיל מי ספיס לפריז כללי ספסא ללי של כומר ושל ספסא סי
כספסס פ' חלו דברים פלס פיי מינרד דריל וליכא פלס פיי
לישנא [חליבא דריי] כחד מחייב וכחד ספר וספסא כלישנא דמחייב
חייב. והוא לישנא קמא משום דלא משוי קלוגוס' כן ריי וריל פכיל
וגרזא כחוס כביס ליישכ ספסא כריא פיי. חליבא מאן דכריא
ליה כעלמא לישנא כריא פיקר וכדעם ריין גילאס (כוכא כריא
פיי דפי') מינ מרזון הוא סססא כלישנא קמא דלא משוי סלוגמא
בין ריי לריל. חייב חף אלו נחמד שבראש פיי חף חס נחמד
כעלמא לישנא קמא פיקר כדפס כרייא מינ מאן לישנא כריא
פיקר דלא משוי סלוגמא כן ריי וריל. ועוד נראה לפיד לומר חף
חס נחמד שספיס פיל כעלמא נמי לישנא קמא פיקר מינ נרד
כאן ליסן פסס משום דלא משוי סלוגמא משום חליבא למינר פיי
לא חמרינן לישנא קמא פיקר חלל היכא שספיס מביא כלשון
ראשון כספס ועל לשון פיי חמר כלשון חכא דאמרי' חו לישנא
קמא פיקר חלל חס ספיס נקט שמי כלשונם כלשון חיד יומר
מספסברא לומר שלישנא כריא פיקר וכו' דייקא לישנא דכרייא
דכל חיד פסל כיי כי רב חיי כידר לשון המרדכי' וספיקר מחלס
ועל לשון יחידים וספסל חמר יס חמריס פכיל (פיי כספוכס
רמיס פיי ליד) וסכס כהסוה דספסס פ' חלו דברים שמי כלשונם
נחמד כלשון חיד פל כן חליבא כספא משכס ליסן ספסא לוח ספסא
כריא פיי לישנא קמא משום דלא משוי סלוגמא כן ריי וריל ופיל.
כלל דמילאא פמיס חרשונס שספסא מרדשיל פ' דברי כריא
מח ספסא עוד פססא פ' דברי כריא חיל ועוד דילמא מרזון
חיסא דחייסינן לנבוקו ולחכא סי. מליד' ליישכ פל כסן דפיל
להרדש' שפיי ללישנא כריא חין אסור ללכ דעסיס אלא חרדסי
דוקא כי כן משמעות הש"ס וכי' מרדשיל כסי' כיל חיל חף
דשספסמא משמס כחדסיס לכל כרי פרי' לישנא חלל שחין להקל
פכיל וחייב הוא קסיל ליה להרדש' מח בין לישנא קמא ללישנא
כריא חלל פיי חי מחזקין רישומא כייס חליבא כייסיס ללישנא
קמא מחזקין וללישנא כריא לא מחזקין. ממילא וזסי' לדין לישנא
כריא דחיס ליה הכעס משום חיסום ליה ליה סעמא דכדיקס
וחין לומר חייב דמכא דחליבא דמחייב ליה ליה כהי' סעמא קמא
דחליב קסא מינ מינ דלמא ריש לקיס חיס' ליה פרי' סעמא דידר
כי חין פ' ספסא חלוק פיי ריי חיל חרדסיס ליה לא להסחוס דעמא
כל מח ספסל כמז ספסכס לפיל מרזון ספרי חיספסא ספסכסיס
מכריי ריל לוי ספסכא כריא. וססא חולדא נמי פמיס ספסכסיס
ספסכא מרדשיל חיל ועוד חל' ר' ימיס מוקי מרדש' משום
לחפסן וחסיס קמכסיס ליה כו' פד כאן לשון. ולפי דברים ליק
מיי' כי פיל להרדש' חלל ק פלס פל דעמא דרי' ימיס סלל
ידס לישנא קמא ולא חוקממי' דריל מאן דחיס ליה משום חיסום
חמסר לומר דחיס ליה נמי משום כדיקס. חלל חק דחיס לפריס
פרי' לישנא פד כאן לשון דחליבא כייסיס חי מחזקין רישומא חס
לאו דסיי' ללישנא כריא לא מחזקין וחוקממי' דריל שחיל להלמא
חס לא פייס ללישנא כריא ודחי' חיספסא ספסכסיס כי חין לא כסי'
סלוגמא כלל כן ריל לא' חליבא דרי' כסי' וכו' דעם כריא.
וחולדא לוי יחד פמיס מרדשיל ספסכא וספסכסיס ועוד ליכ
ספסכסיס כדקד' חמר רק לקרי' חרי' נרד. כלל דמילאא ספסכסיס
פיי לליל כריא פייס וספסכסיס וספסכסיס מכל ספסכסיס ספסכסיס

1

וזו חז' מחדש שאלו קיים יסאל משנת ודל' דוקא סאלי שש"י
 פורום שאלו קיים מש"כ אל חז' שרפן מידים רק מחדשין אלה
 אומרת מה ואחז' אומרת לא מה נזס לא דיבר ולא דפיס אך
 סיל לרי ור"ס ותפטר דסיל דהכחשס וז' מרחיבו לא יסאל ודך
 אמר בפס'סום דריש' ר"י ור"ס סאל וירש' דזס כוונה רש"י
 נמיס דריש' ר"י ור"ס היס דסיל ל"ס לא מכתב' ודיל דסיט
 ספמיכו ולכן היס ג"כ בריש' דהכחש' נרס לאו הכחש' סול
 (כמיס חוס' ג"כ בדברי ר' יוחנן כמיס נסיון) וזס שכתב ממיס
 במשנה דין מה ונהרג כ"כ נשים לרות דמידי ג"כ ריש' ולא
 אמר על כל פד אלס אחד אומר מה ואחד אומר נלג דסיל נ"י
 ריש' סאלי שסרסס מודיס שאלו קיים יסאל אלא סיכ סל סל ודל'
 ודל' דלנני פדס כשריס וויס כ' נשים דלנני סול הכחש' ונס
 ר"י ור"ס סיל שאל יסאל דק' גבי לרות סיל דהכחש' נרס לא
 סול הכחש' כלל וכמלן דלן כלן הכחש' דמי ור"ס כמיסס ססס
 דרי ור"ס סאלי וזו חז' מידות שאלו קיים ר"ל שסס היסל ח' מהס
 אומרת שקיים ודל' סול לא תפס' כ' ריש' דשויה נפסס חסיס
 דאסורס כמיס סאס' סס ס"ף דיס סמל דלמי ודן לסקסס
 על סאס' דליכ אך אמר הש"ס מה אילעזר ליי סריס סל מייס
 וס' ודיל ולכן אפי' היס סמלר כפי רש"י ודך יסנן דסיד ק'
 כדר הקסו סאס' סס בדיס סדיל וסי' ומסר חז' ויל' דלפ"ן
 מודיס ומסנל סמלל וסי' ודיל דסל ק' היס דנס סול סמסס
 ופסוק דמיס סמיס' אפי' לא קלי' פד מודיס סדיל סל כמס
 לסכס לא סמלר על דבריס לומר לא מס קל אפי' סדיל סמלל
 ולא לא סמלל דנשים שפססס לננן לרסס לטון ססס וסמס'
 לא סמס' רק ק' ר"ל סמלל סמלר כל דסו היס דמלמיס
 לנדיס סמלרסס לסמלר ספי דידפין סללס לרות לסדיל ומל'
 ססברל סיקרס בל'ססס וליי' דלס כיו סאס' לייכיס לננן
 סמלל רק דמיס' כמלס סלרסס גרולה סדיל חז' פד סלמל'
 סמלס נפס' סס סלססס לא סמלר דבריס כלסס לומר שוייס נפסס
 וסי' וכל זס לסיסס ר' אלפז' ור' יוחנן לא ריח' ליי לסרסס
 במלוקסס וזימ' לא נלדי כלל דהכחש' נרס גרופ ומלמיס סמלסס
 סלר סד לנ' ודסיי' סמלל דרי ור"ס דלמל לא יסאל ור"ס
 סאלי וזו חז' מידות גו' אלו רק דלס יססור מל' חסיס דאסורס
 כלל כמיס לסיסס ר"ל דלך כדרס מחלוקת בין ר"ס לרי' מס
 רק ר"י סיל דלסיל כדרס סמללס סמללס וססרס היס לננן די
 הכחש' סין דלס שדך קלוקול סלסס או לסמלר שסרי שסין סלן
 לסמלר סלסן ולי' לומר סמלס נפס' סס סלססס וכ"כ סמלססס
 כפי' למנין בדיס דכל לא מה אפיס דלסגייט ר"ל ל' נס כמס
 וסרנן דלרס סמלר' נ' סלססס בלי ססס סמללס סללר ר"ל לא סיל
 סי רק דכל לא מה גבי פדות סלל לאו סללסס סול ומימ' דוקא
 כדרס כמיס סאס' וספ' רימ' מודס לזס רק בפס'ס סיל לרימ'
 דלפי' הכחש' ל"ס היס הכחש' כיון סאלי שדן סילוק וספסולס
 לססור ולסמלר בין מה וסרנ' יסל זס סלנו ר"י ור"ס דסיל דלפי'
 סכססס דלס סקסל מידי ביניכו חז' הכחש' נרס הכחש' וסלר
 יסאל ומי' סריל וזו מודיס כמיס סלס נפסו חסיס דלסורס
 וקיל כרי ור"ס . לכן ססס ססור כליס נפס' חז' חז' ככ
 חז' ז"ל כסלססס אל סיס מסיסס סמלל סלסו אל י' סללסס
 וסי' וסמס ספי' נ' מיס כסס אכיו סרל'ס ומסנל סלימס סל
 סללס סמלרס ספי וסי' ולי סמלל אפי' לננ' ספי' דסיל דלננין דרין
 חז' סילוק בין לרות לנדיס כשריס או נשים דלננין ליק' על
 ססור כמיס כסס סרל'ס דיל דקמיל זס דלס סמלל סללר דוקא
 לרות סלל לסי מיס יי'כרתי וז' סרלל סמלל סול ומי' ססור
 אפי' י' סכסס' ר"ל כנדיקור יי'כ' משנת מיס אפי' י' סכסס
 כנדיקורס דל' ס"ל כנדיקורס גניק סעדות סיס וז' לכלר יולרר גניק
 ספדות . וסרלרתי ככל זס וספי סרלרסס סלללתי ונפס' יודפס
 סלר כ' מך סרטי לסני' סליל על קטן מקסר סלסלר סללן
 סמללס סמלר גילס ססורסי' ככל כ"ס ומסרס ססל סללרס' נד
 כל סקורס סל' סלל סלל סלללס וסססס רש' סלל סללן וסלל סללר
 לני לסלס על גרוליס סלר לסורסס סדף מרסיס וקססס מלרני
 נס לסלסס סמללססס על כרתיס רק סס סל' ולי' יודפס רק
 לסלל כ' סלסס דסי ממי' וסס' סלף מלללס סלללללס קלוקולס

[illegible]

כס ועל אשר שאלתני בטעם כ"ש דנ או דניס תדני? ק"ל
מטעם טעמיה חיים וכו' ואין בטעם כ"ש הממזיק
לברך ברכה אחרונה. אמרו חכמי הפילוסופים שאלת החכם ח"ו
חכמה כי מתוך ששאלתני בברכה אחרונה מכלל ברכה ראשונה לא
נמשקת אף כי ק"ל ומסתמם אין לר"ך ברכה סבירה לך דק"ל
ק"לם ר"ח וברא"ש דק"ל דהא' ומסתמם ח"ו ברכה דוקא בטעם
וטעם ודלא כהר"ף וברמב"ם דסתמו דבריהם ומשמע דק"ל דהא"
מוטע וכו' וא"כ היה מקום ללון אחך מי שמך לאיש להכריע בד
עמודי הגולה ועד הכרעת רמ"א דכ"ה ס"ס ר"י לטעם
ברכות להקל וזמ"מ נאמר ידעתי כי אין דבר נעלם ממך אמרתי
לדוך יפה דק"ל דהא"י לדעת הסוברים ומסתמם ח"ו ב"ש ח"ו
ברכה עד רביעית דוקא במשקים מש"כ באוכלים ל"כ כל דב"ש
ח"ו כל ס"ו לר"ך ברכה ח"ו בטעם באוכלת חמירה ס"ו וגם
בזה אף כי אין הכרח לומר כן ע"מ ח"ו הכרח ג"כ לטעור זה דק"ל
לגם בכתה פרט לאכילת חמירה דברכה חלילה מליון כדור"ה ב"ש
ונס מליון מלוקם באכילה ח"ו פחות מכאן וכדנשיק למישר בטעמך
דנך בריה גם מסתבר י"ש למלך ול"י דנשתיה דרך לשמות כד
שמים לשמות שכול רביעית כפסח אחת לכן כל דעסם פחות
מריעית ייבד קלם שאלו רק טעם לכן ח"ו ברכה אף כי שיהא
לרום למאן ח"ו כל דכו ודל"י ח"ו לברך מש"כ באוכל דרך
ללסום מש"כ מש"כ ולכלום לא מייבד"ה כפסחים מכאן דליו"ה חל"ה
טעם וק"ל . ומ"מ בזה אינני מסכים ולה תשיב ומי שדעתו יפה
יכריע ואספר עוד דק"ל דלון הכרח לומר דעת ה"ר"ף וברמב"ם
דח"ו ב"ש . ומהך ששאלתני בטעם דנ ולא שאלתני בטעם פ"ו
קטן וכס"י הודעתי שידעתי מחלוקות הפוסקים דנן אוכל בגד
של עוב או רימון אם לר"ך לברך ברכה אחרונה כדמונה בירושלמי
וכדעת ה"ר יוסף דק"ל דנ"ס הש"ס דיון ס"ל כן או כד"ש הסוברים
דש"ס דיון חולק וכו' . נקטינן דלון מילוק ולכך שאלתני על טעם דנ
דלפס"ד לומר דבריה כס"י דהוא בר"ם נשתה פשיטא דחשוב דק"ל
ברכנן דק"ל כפס"ד ח"ו הן הליקון בריית נשתה מש"כ דחשב לא

דלח"י הכתשה בחקירות כבד ממנה דמם ויכרת וכן ככל וטנה
 וטילש לכבד ודמקח מאלד דכרתי הרבן הסעטוים דמנשעם דמכחש
 מחקירם פסול וטוא מילמא דמיסחר מאלד דלפ"י ללא כפי דרש'י
 ומקירה לעדים מימ אס ממרמי ממילא דמכחש דכדיקום כבד
 ונחקירות פסול כמו דל"מ וכך לשון הרין דכד"מ דל"י ודכ"מ דכ"ח
 ד"ה שס לקיים דבריו ופסה חזוק לדבריו שס דס"ס ספ"כ דלפ"י
 מיד לר"ך ע"ד נשים חויד ס"ף יבמות מ"מ אס נמלאו מכחש'
 ואז"ל כבד ומה דס"ל דכ"י ד"ח הוא אולי יחזרו בהם. וא"ך אפשר
 לומר ד' ודרי סוף יבמות מפוסק סיכך דמאן דס"ל דכ"י דל"י
 נשמ' משום דס"ל דכ"י נפסום הוא. גם הוא סברא הפוכה
 דפסי נראה דלפ"י מיד לא כפי ד"ח ה"י אחרמי פסול וכך הוא
 האמת ליד. וקמי שמ"א גילא שסם כל ז' ירמ"י לשלוח די עד
 משיח ה' נכ"ח רק מפני שסם דיבור קשות על רנן של כל בני
 הגולה רמ"א וז' וז' פליז שפירב אח הלשונות ומתן מקום לתלמיד'
 לפסוק וספספס עליי ממנמו ויכ"ף לישב ולמשך דמס רמ"א
 לדמ' וספסור נ"כ מלד הכשה גם בחקירות כבד כפדי נשים כמ"ס
 וכמלאו רק מפני שז' מהל דכ"י פס"מ ז"ל יסבור דפסול הוא.
 ה"סן דג"ס עוררנו לדבר דכ"י לאשר ולקיים דכ"י הר"ן נפסמן
 ודכ"י רמ"א הפסמן ומה שסמה דכ"ח וז' דכ"י רמ"א לר"כ
 ער בר ער להולמן כמ"ס ואפ"י אס הוכחו דכדיקום מאי אפי'
 וא"ר כפ"י לא ידעמי מה קש"א ל"י דלפ"י לא קא' על כרוב"ה
 דכדיקום רק ככר"אשונה כ' רמ"א דכ"י הר"א"ס לפי מה שהפסיקן
 הסור דל"ן דודקן ע"ד נשים דכ"י וז' אחר"י דכ"י הר"ן ללא די
 שח"י ד"ח אפי' אס בני ד"ח רחמי שמהפסיקן ואז"ל כבד אכל ז'
 דוקא דכדיקום לא בחקירות ולא ידעמי מה ז' חמם על רמ"א
 כמ"ס ענין והוא ג"כ דמס הר"ן כלי ספק וכד שכ"נא נפקן לאפ"י
 דמרינא דכריהם כמנשמן וכחוי"סן. וא"ר ממה א"ך י"לה על
 דמס לכבד הכחשו דכ"י נשים כלי רחמי מכרחם רק סכנר
 דכ"י הו"ל שסככרו כפ"י ואפ"י אסה כמ"ס דכ"י שס דס"ס
 פ"כ שחן ל"י רק כמס שאלמו חז"ל כמ"ס ככ"י דמ"ד ספ"ג וזכרתי
 לפ"ל (כ' משה"ס ח"א עם ואחם חו"מס ככ"י הר"ן ח"ן רחמי דלרות
 שח"י כמ"ס לל"ל. משיכ ככ"י עדים דמלאו דלס שני עדים
 מכחש' נחקירות אפי' דכ"י ממוטם פסול והלא שח"י יבמות
 ירמ"א דמ"ד ח"ן עדי נשים לריכה ד"ח ס"ל דכ"י ממוטם דמי
 (וז"ל דר"ל דס"ל מאחר דהכ"י שפסא לא כאלו להפ"ד על פסק'
 נפסום לא מקרי ד"י דל"כ קשה וכי משום דל"י ז"ס גם ד"מ
 מ"נרס גרס וק"ל) מ"מ לא קיל כד"ח מדיח. והנה שנים שהפ"ד
 נהפס להפ"ד ז' חומר כמלה עם ז' חומר ככ"י ר"ל שפסול'
 הנע"פ יחד לכל פדות שפסולס ואפ"י להיום ד"סם כבד אחד
 לחייב שבוטס (פ') כמלאו כמס אחר דכ"י מ"ייר משכך דל"י מח
 וז' וכל דלמחר עלה כמ"ס הפוס' שס דק"ח פ"א ד"ה דכל משיכ
 א"ר כמנשטס הא' כלו כ' הפ"דים ואז"ל חייב הכתבס מיהא שבוטס
 וא"ן הפ"י שפס"ד ח"ל כמחור מזיקו ואז"ל שח"ס חייב הכ"י ככ"י
 שבוטס אפי' העד הש"י כה אחר' ומכחיש נפ"ר ח"י כמו גכ'
 נשים שהמירו סיפסד ראשון ודכ"י דכ"י כ"י פ"י ע"ד וסדק
 מ"י שח"י פ"א קס לשבוטס מקר"א נפ"א משיכ הפוס' שח"י לא יקום
 י"י חמכ"י על ז' שפ"ס הסכנר יפקרו חז"ל מקר"א שח"י לא יקום
 עד אחד וגו' משיכ אס כה הש"י לפי פס"ד ומ"מ נעדות אחר
 ד"ס כבד אחד) כדק"ל גכ' שס' כפי עדים המכחשים דלפ"ל
 להם דק"ל ככ"י הו"ל דס"ל זו כלה כפ"י פלמ"ה ומסירה וז'
 כה"מ ס' ל"א מ"מ ח' מכת זו וז' מכת זו לא מ"לספ"י להפ"ד
 כעדות אחרם וז' שס הסמ"מ אפי' לחייבו שבוטס וס"ל הרש"א
 הביאו כ"י פ"ס ל"י דל"י פ"ד גכ' ד"ן נמלא ח' מהס קרוב או
 פסול ור"ל דכ"י ח' מכת זו וז' מכת שני"ס גכ' פ"כ ח' מהס
 פסול דער וזמס וס"ה אס ידענו ששקר העיד פסול. וז"ל דנרע
 ד"ן ח' מכת זו וז' מזו מפני דלא מ"ל לפסון הכסר דלא ידע
 כמנשטס על שני משיכ נפסום דל"י שני עדים המכחשים ואז"ל ככ"י
 הר"פ ס"ס ל"י ונכור ונפסד ונפסד דל"י שני עדים המכחשים ואז"ל ככ"י
 שפ"ל"ן להפ"ד י"ד כמנשטס אחר וז' ידעמי נמס כמנשטס חמ"י
 שול"ן כזה ש"כ כפ"י ר"ס ל"י וזכ"י מוכח נמי מנ"מ דשבוטס ר"ס
 ד"ח כמ"ס אכלל מלסרפ"ס (ש"י אחרת ולשון מלסרפ"ס) ר"ל לר"ך

35

שם נתי האנן המורכב מלכד הסמכותם שלא נעלה לרשעו מה שהשגח זה נסיון לרוב עם מפורסם' שלו ולגנות סחורות חזירו דחיב מיהו כלי שמים ואחר שאיל לטקן מראה וזככר נרשעו נחמק לכן נסכרמה יחד להסיר ביינו השגת נטול כחיה אופן יסיר וממול זה לזה הסדר ממון שגשג לו חזירו ובה ינוח דין שלמסע ויסקוט דין שלמסע. ושאלו לרשע אם יש בכחם לפסות זה ואם ילאו יש בכך וסגיר להם רשע כי הוא מופד בדבר מפני שהיה לו כנחם ממון למרקים פי' מחלקותם ומי' אכחוב להם דמתי כנחם ותראוהו למי שמתנו ליושרי של מדן אם יסע דברתי שמשו בקלי ואם אין פשו כסוב כפיכס וכך כחב ונמן בידם. נראה לי כי אף אם הרישום אשר פשיסם בהשגת נטול ודברו בו הסוסקי' שלפסמי' חייב לשלם ולפסמים היו גול מפני דיש ולפסמים נקרא רשע וכלל אנוס אסורא מיהו חכא. מי' המעשה האחרון אם יגמר דפתיסם להסירו פי' מחילה קשה מן הראשון דכלי ספק פי' שיעשה להם הסיר כגול המהומה והמריבה והמנסרת והחילול השם כמה כפלי כפלים מאשר היה בראשונה עד כי ימלאו כתיכס פסם. ואם מפא סקקה או קלקלו זו לזמן בלי ספק יסבור זמן המונבל וישרר הכרנל ויפשה סכס קיים בלי סרופה. גם מן ילמדו מכס גם במקומות אחרים ובשלי משא וממן דלסין תמקלקלסם ויכייסם חסאס ומחסיס' ומי ימני קין סס פירס ומנהי היימי מפשיס לנני חטורה של מחסנה רשע כו כסי יכולתם והסחארים ימשו וירלו. ומפני שאין מבוקשם מוכחם מוסר רק דין ומספס אם מסקי' סיקון כזה לפאילו מירי אנו גול. לכן איר לומר כי גם לפיין דין מורה אינו מספיק כלל ולא יטקו כסיקון כס אפילו בדיי אדם וכן כל המוחלים זה לזה לפסות מפשה שאסרה מור' פון גרינה ואחלה והשגת נטול דמלכד דלא יקסע מדן שמים כל פשה אלא סיר שהוא נגד יסוב הפולס והכנסו זה היה חסא דור המפול כי מלאה הארץ חסם קרלו חסם מפני שאין נקי מעס סיל כחשקן דסיב דמי ואפס סיל שמי שמי דלא ממלי מאן יימר ולרסמי לרניסל לא קפדו כלל דלא לאמר כסו כמו גני סדום ולפססם כזה לפסו יסנכך שמו. ומן כמשה החובל כפלאו אפס' שאינו רשאי ססור ולמה לא יורסע שכרי מחיל לנספ' מי' כקסיר' מורה ואמרה וסמרתם לנספתיכס וגם של הממון הקסירה מכל ססחים ככמה נוואל וכן אמרו בקיץ נעיסותיו אפס' שאינו רשאי וכי וכן כל הכול סוניא דקסר אם כסותי שגר אם כר או ירי ורגלי לפיין חיוב וססור דפשומוין מיירי מי' אסיר הוא ולא מביי כזה רשות חזירו. לא ולמד מרביס דלזה מחיל למלוה ויסיב לי' מדפמי' ומי' אסרה מורה למלוה ואפס' ללוה ומי' ססבור' חסס של פירס של רשע כדחיל של נגי' כמים לכן מפני שהמסע' רס ומר מזד פלמו דין מחיל דין לא מחיל ישר כממוריסו כמו לה מלטה סמסכריס יחד דרן כסרלאוסיס ולמחול לא מה סיל' כמספסירס עד דין מורה וכן דמי לזס מי' דחיל לא כנגנו סימ לשלם פשומוי כסל אפס' דודאי מחיל לי' כנגנו וכמי' סור וסי' ריס שמי' [וליס של מי' ססור כסס אריו הראש' דמותר לגול סי' לשלם יסס ממון רשע לו בידו נגמי' דרי' ומסי' מנינה. וסביי שס דמי' נמי דנינה ולא רניס' וי'ל דנגינה דסיחא כחמירו רח'ל וסביי משפס לשון כסור ופיל השמטה פשוכס קשיב] וכן כמק ממון כמי' כסמי' ריס שפ'ל. ומפשה כח לריכא אם מסקי' סיקון זה לפיין שאס סביי אחד נטול של חזירו בלאון שסי' יולא חיוב כפשומוין או שיקרא רשע אם יופיל הסיקון כזה לספסי' ממון חזירו ולכאורה מראה דמופיל כמו דקיל דין אסמכאח אפי' דלפי' קין ססס לא מביי מי' גני שמי' שמשחקין בקניסל אנו דכל חד כפי למיקי גי' מקני כמי' סוף הניס לרסס כמי' סי' רי' סי'. והסמכס כסדרה זו ססמי' ריס ריס סיק' ג' וי' וססס לכאורה מוכח דלפילו דבר שאינו ידוע כלל מה וססס וסססי' י'ל דלפילו לרסס כחולקיס של כרמי' דסיל דלח קין של פל דבר שאין לו קלנס וחלקו פליו כל האחרונים כמי' כרי' כמי' סי' סי' סי' וסי' רי' היינו בדבר שמי' ידוע פסיו כמו מוסס שססר לשורו לפי הזמן ואפס' לא כן קלנס לרסס רק שיערסס כל ימי' מי' ידוע לפי סכסס כקרוי ימי' שסמי' כרס שמי' שסס ור' וסססי' מה שארס מאלה אססר לשון ולססר

כקרוי ודמי' למי' ידוע דבריס ריס מסי' כל מה שיש בבית זה וכי' שס סי' דלא מלינו בו חולקיס וריס סיל דלא קר ומי' גם כססי' אם אין שום אחד ידוע קנה כמי' כסמי'. מיהו אף סי' שאינו כדלי להסי' של הנאון כסל ססמי' מי' אר' לומר איר כקסס המחילס שאין דכירו מוכרחין רק אפילו גם המוכר גי' אינו ידוע מה בניה כגון דלסרו גוסי' קנאו כך סס מה שיש בו ומכרו לאחר גי' לא קנה מפני שפירס כולקא לא סססס דפסו לקנות דבר שאין מי' ידוע כסוס ואסמכא' כמי' אם סקן אם זכב ומפני שהרמי' סיל דמשחק בקוריא סיל אסמכא' דמי' כל מה שיש בבית זה אליו אכל ללאון דסיל דלא סר אסמכא' אפמי' דודאי כל מה שיש בבית זה גרס. ודפס דפי' לל דמשחק בקוריא פדק' אפילו מדבר סמי' ידוע רק שאינו מסי', דסי' כפי קין כדמכח סס מסי' משחק בקוריא דלא כפי קין וסי' מפני שמי' ידוע כל פסס ופסס כמס ימן אחד לחזירו סן שמונה לפסיהם של הרף או לא רק דמי' סיל אסמכא' מלדשל אחד סר לרריח ובהו מביי סכרס י'ל מפני שסיסם מסין ולק' לא הניס רמי' שום דבר של דברי כרמי' כמי' סי' ריס סי' דסיל כוסיס דרינל ולא מספסי' כמי' גם סססי' וכן שמי' שססרו דכסי' הוכח כנגיס סי' רי' י'ל דסי' כו סומא קלס לפי דפס סוסס ואין ראיס. ממה שמי' סיל סרורס י'ל מספסר וגר'. מי' אין אר' כדלי להסי' של סססי' ולכן אפס' שלפססי' סיקון של כרי סססרס דסיל דודאי דבר שאין לו קלנס ואסמכא' כלל כי מי' יכול למוד משא וממן שיכא אחר זמן ולא קר אפס' כל חד כפי למקרי' מי' לרסס ססמי' שלא חולק כזה ולרססו סכרס מה שכל אחד רואה לקנות מקרי' מופיל גם כלל מה שיש בבית זה כגון אם גם המוכר לא ידע ואפס' גם כחורה סיל' מופיל ואס' נכסס וססי' אחד נטול חזירו אף לחזירו פליו כלום. האמנם גם לרסס ססמי' אריך פסי' קין וסי' לור' שסס כרי' חטורה יקלנו קין כל אחד. והא דמשחקין בקוריא א'ל קין י'ל מפני שסמסות מוכרי' פי' כנגיס ארובס סי' רי' סי'. וסוד דלי יסכן דפי' קין מופיל אפס' הקלחם דבר שאין לו קלנס כלל כדכל חד כפי ליקרי' דסכרס זו מנסקל כל אסמכאחות מי' מזד אחר י'ל דלח הקין ח' ססרי סין הקין הוס סי' אינו רק כסילוק ממני' חסס סיסי' לו להכח של חזירו כסין שסר סילוק מנכס' אפס' שאינו מופיל לפי האירוסין מפני דסיל דבר שפדיון אינו כעולס ואינו כרסותו ואפס' קין לא מביי כמי' הנאון מוכריר גרשון שסוכי' כן מסי' ארין פי' פשוכס ר' דריס פיל סיל האף ימחול זה מה שססיר חזירו לסמחי' לו פי' סססס נטול וססס לאו סססי' מוסס אסמכאח דרינל גי' סכרס אפיר דפי' יקס' רק דלח הקין חל של דסלכיל. ואין לומר הא קיל שס דלי ססס לא מספיק מי' כנגמי' סקס כרי' סי' סי' וסי' סי' וסי' שסס סססס מפני דמסס למוכרי' כזה לוכל סירוס וססס דלכמי' לא סדר ביה סיל מחילה וכן מוכח שס כנגמי' וסי' רסי' ככרי' מסי' פס אם ידוע לאחר מביי חזירו שחזירו פס פליו דרדך וסי' יקבול פליו ודאי' מי' למיסרר ביה של מחילס דסלכיל. ומקמי' כרי' לים דין ולי' דרינל דלפילו קכלו כסי' להסמלס מחסי' לחזירו של שססי' נטול כחוס אופן סיסי' מי' כל מאן דכפי' מי' למיסרר ביה דלפילו מיר ארס מקסס דסלכיל מי' סיל דמקמי' שכח לפולס יכול לאחר בו. ומה גם כדן זה דרע מכל דבריס שאין להם נטול וקלנס וכלל אסמכא' שססלס כי לא לנד מזד סך ססס שאין מי' ידוע ואפס' לשפסו גם מפסי' השגת נטול פלמו י'ל בו כחיסס ודנמס' ומפסי' אסר לא יססו שרי' דא מלד לגריסותו י'ל י'ל סולך לבי' מפורס' של חזירו ומדבר סמו שיקה אלא וימן לו כול ריס מדבר סמו כפונסו בו ויס רמיו רמו לו כסיונו כחוס חזירו ויס פוסס בו כסכרו ומססר לחסו ויס מנידילס שסר דפי סחורס שמוכר חזירו כלמי' שמוכר כל סחורסיו כיוקר מסי' ויס מופילס לפו של סחורסיו כי יסן ססן סס וקוריס' כלום ויס מפילס כסס מוס שכללס סס וכריסס ואינס חרסי' רק כמי' כלאון דמי' ססמל' למי'ר כלי' הא לא פלסס דפמי' שיעסס חזירי רסס שסמחול לו אפילו אמר ככל אופן מי' למי'ר כלאם וכללס לא שסכמי' שיעסס אפס' בריס לכן כסורס אל מכה פסמי' כי לא יסן מוס לא כרי' כמי' דפי'

[illegible]

1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 26

זה של זה דלא אפרוהו כזה כמיש האדם רק משגר ונכנס וכו' סי' כליכמו וגם שם לא רל ששגרם בידים כי אם יס לו שקום לילך מיט במוקד דים משגר ודים קעמא ומשם רחיה דלא שרין לים דלא מילא לשאר ימי' וואן לומר דאפי' בלא הספיקה אין עליו להוציא סולאום של כללם של חבירו שחרי אפי' קיבל עליו שחירו אפי' שיה הוא אפי' מחזיר להוציא ממנו לכללם הספיקון כפי' הסופלים ונפשו וישי' סי' שג דלא דמי כלל דשם כל הספיק מחארי' משיב שלא יוצא הולאם להליל רק הוא יצא ויבדל לחיבור ודאי לא יעוד הא כיד אספר לשכור מיני' וזיה ריל למכור קלם מהספיקולים ודאי דמוקל עליו סורה הזו כדס שיעשה משנה וישלך של חבירו למקום אחר בלי הספיקה ואם עשה חייב בחוק אם ישנם חבירו כזה ריק שחרי עשה חוק בידים למחזיר חבירו ובכיה חוקא וסיל גרמי ולא גרמא . וכיאלא בו ממיש דלאו ככל גוונא עבד חייש דינא לנפשיה קספ' חד מרבך שח' לו חנום לפי פתח ביטו ככל מיני קסיוס ורטריוס ותרעולום של שכינה סורחות סמיד על החנום ואוכלי מהם ואף שהספיקון כזה ספמים חוצרי' ופירחיו וכמה ספמים בגיד לכלל התרעוליו שישמור סרעולוסיו ואם יחצור ויבדל יכס וימיהם ולא חש ופספס אחם שחצור וצלו ואכלו הכה כפל החנום אחרים והנה אחם מהם המונחם הסומדם לגדל בליים ואפרוחים וצלו לדין וזיה פשוט כפיני כפל החנום דפסור משני ספמים האחם שהספיק בו כמה ספמים וכנהי פור דשוקא ממריק במאריהו וכו' ככניק דכני פיד ועוד הרי קיל פציד חייש דינא לנפשיה אפי' במקום דליכ' פסידא דכין דכניק כפי עבד לא סרח כיש ככניק דמי ודאי פסידא וימיש יא חייב ממני בדן וביקש לידם מאחיה טעם דמחי ואפי' שלא היימי מחויב כי בלא ברין לדין לפני מיט הודספיו [כי מ'ם הכי' שאף אם אחר כפל דין לדייני' כפנו לי מאחיה קספס דחצור חיל לכחוב האריות רק העספם וכפסק לליע' מאד דאפי' חיי דומה למ'ם כפי' כפי' יא סיד אם כפנים אם רוחם הדין שכלל דין חושדו וכו' ומקורו מהשם ודאי כטעם הספיק ממשי' מיירי מש'כ לדפם כי מי'ם אחיב ככני' אם אחר כפנו לי וכו' ועוד מהאחר ר' פלוני וכו' כי אחא פסקא דדיאל ויי לקדמים וחצורו היה פרכא לא מקרע פקדונו' משום דאי סרינא גבייכו הוי אמינא לכו קעמא וכו' למס לן קעמא דלמא הוי הספיקום כלאפן כהספיק אחם וכו'ן אלא סי' הוי דרכן לכחוב כל הספיקום כפסקיקס ואפי' סי' הא' כפנו לי מאחיה קספס ריל עפס ודאיה ממס . והכוונת כדי לילך לבד הגדול . מה אולי קספס כשקול ואפי' נכבד דרך כלל ואחרי נכבד והארי' למספיקס דכני' חיל בשום ערין להחזיר הספיק וקיל . עוד ריל דממשפס שלא נמלא מחצור שלא נמלא מחצור דמי בשום מקום והארי' הדייני' לדמות מילמא למילמא . קסא מאד לומר דכיד הגדול יחצור הספיק סי' ספרסם לומר כי קסו כיד ראשון דמיוסם אם אין הכרה וסוכחה לדבריהם . דמחי חיות ואולי אלו הוי אללם הוי טפסים טפס דשם לסברא ודמיון דדמו שחי' סודים . ויש רחיה מגמי דמקש' היכא דמי שיקול הדפס ומשני כגון פרי סנאי וכו' ומה קסאי לי דללאא הוי כענין הסדומם דבר לדבר כדון דיני ממזומם וכדמאיו ספמים חין מספר כשים מד מדמה לי לך ומה מדמה לי לך וכו' חלקו אמוראי כפי' האומר פרכאוי או כיסויי לפנין כדקין אחריו וכל ח' מימי' לי' בארי' קרה וארי' סברא וכן כל סלונחם' סנאי ואמוראי כדמיון כלל הסברא וכימיסם שלא היה נכבד ספרי' פוסקים כלל הוי רוב דברי ודיי' ממזומם לריכ' דמיון זכר לדבר ולכן גדר מונחה גמיר וסבר ואפי' מה מקש' היכא דמי שיקול הדפס אלא סי' כיוונתו הי' דמסגר ודאי שטעו דוק . ואפי' כדורות הללו א' מאד לומר דספס כשקול הדפס אחר דק'ל כל מה' סחבר כספרי' פוסקים סיל כדבר משנה . וכן מה דפסם לן כפי' כפי' דוכה שנקבע הלכס כמזומן ולא חלקו עליו הנאים אחריו חין לומר קיס לי כלל פד סברסמו אף לדפם יא דמחי למישר קיס לי ככל דבר ממזון . וכדור דלאו דוקא דאמר קיס לי דלאו כפי' דינא גמירא רק סדייסיס יספסון ק' ע' כהניס אדוכה כחיי' סי' כיה וכפמ'ס וכס' יא סי' . וסי' סי' סי' וסי' .

אחר שאין הכרח של אפי' מלחמה ברור וסיל כמגריה ארי אם מדסמו של כפי' מרחו שם אפי' חים ליה פסידא ופיין כחוס' כ'ק דריח מיל דיה ח' נמי . אלא אפילו אם כפי' זה עשיר גדול ולאו בר הכי לקבל שכר מספיקותם ואפי' עשה כן רק לשם גמיה לגולאיו וקרביו חנם חין כסף דלכאורה סודיסיס הכסר כמי' לא מיכטי' מאד דלא קיימא לאצרא דמשפס דלא חיל סברא דמיית עלי' כאריא רק גם כלה' שפיר עבדיה מי' לא דמי כי שם לא הוליאם חין למקיס אחד רק אפי'ס' ואחרי' כשנילא וכלי ספס דקלא חים לים כי היה יין הכיסו כמי'ם אריבא דחמרא והסואו גברא ה' שם כמחא כדמשפס מקיפור הדברים לכן כאשר טעם לבסל חין לא מתייל ליה חוקא כלל רק סרה להניחו כמקיס הגשומר אחר [ועוד דלא אחר ר'י רק דיהה עשה מי'ם אספר שאם אריס פי' כן חוק וקלקול סימס חייגם לשלם] משי' אריקס חבילה לאחר שאינו מקום המשפס לחבילה מסלולי' ככס' רחיא ובסליו לא ידמו סי'ק' וע' זה הספיק וכו' זה שהוליאו כמזיק בידים רק ה' לו להסרומ מחילה כעדים טעמים . ואפילו אחר ההפלה כדאי היה לי' שרי ליה לזקו לחון לאכדון אם ה' יסל להוליאו ולהפיקדו כמקום אחר ג'י' מיני' וזיה כמפשה דהיה חיתפא היל' . רק דיל' דלא מחייבין ליה לסרומ כזה להליל ממזון חבירו דודאי לא מקרי זה כהנה וזה לא חסר אחר שהכני' חיל להספיקם כמקום הזה שפיקדון חבירו מונח . ועוד דרך בני אדם לקבל שכירות ויש בני אדם לרוב המכריחין לא מחייבין לה' שפסידי כשיל' זה אפי' לא בר הכי הוא לקבל מי'ם לחייבו לסרומ להמליא להם מקום לא לחייבו להשליח שם לסמוך על שיחפס ממנו שר סוכה ששפס מנא לן . ולא מלי' בשום מקום שחייב להספיד ממזון אפילו ממשס כדי להליל ממזון חבירו אפילו מרובה . ולכן אפילו עשה וכליל חין לו חלל שכרו ככסרס הגחל כסר' וכסור ופי' חים סימן רסי' . ומי'ם ככני' דף לי' פיל והמחלמם לשלו מרובה מסל חבירו לאו דוקא יפי'ס ודלי' פ'א רק דמילמא דספיקא נקס דאיה לו להסרומ דוק . וה'ס אפי' מעט משלו חיי מחויב להספיד כדי להליל של חבירו וכן חיי מחויב לסרומ ולהספיד להם מקום ודאיה כגמי' סי' כן סורר דמינא מרין לרואה חבירו סוכס כהר וכו' פיל לא סעמוד על דס רעך ומקשה ומה מהסם נפקא והשיבוט לו לרבות אכידם גוסו ומשני ח' מהסם ה'א ח'ס' ככס'י' חבל מיסרס ואגורי' לא קמיל' יש לקדק למס נקס מיסרס להליל אגורי' לא ויל' דפיקר רבות' הוא מיסרס דה'ס אפי' מלי' לאגורי' ממזומן של חבירו חיי מחויב קפ'ל דמחויב ואף כי פסוס להספיקס גבי הללם נפש שמחויב לאגורי' גם כממזומן רק שמחויב להחזיר לו מ'ם כדור כללם ממזומן חיי מחויב למסרס ואגורי' כלל אפילו משל חבירו והיה אספא דארי' אגורי' מיני' וכו' כפי' השואל סימס מוכרסם לך דמה הוי לס למסרס דפי'ס ה'סם לריכס סופלים להוליא . ואף אפיל דמריק כהללם גוסו להוליא ממזון מחייב משי' כהללם ממזון חבירו חיי מחויב להוליא ממזון מחייב ומ'ם אם אספר להליל ממזון חבירו חייב כגון להספיד מיני' וכו' ככהסא אספא וס'ס כדון דין שח' לו למכור קלם מסלולים סברחילה ולהספיד להכסאר מקום . ודאי לזה דק'ל ככסני' כפי' הספיקד דלי' פ'א מיכרס ככני' מסרי' כסכס אכידס וריל דחייב לסרומ והשפס אכידס גוסא סרחא הוא ולא מספיקין רק זקן ואינו לפי כדור מי'ם סול לך מה שכתבם דאם רחא אכידס ולא רחא למסל כזה והכיהס או שהיה סרומ הספיקד לריקן ולא מוכרס ככני' מי מחייבין לי' לשלם . דחוק חלקק ולומר שאי' כדון דין סהספיד אפי' של חבירו בידים דלא מקרי מה שהוליא למחר הספד בידים לכן דאיה דאם הכרה בו שיקר חבירו אם ספיקדו שאף רצות' שיי' מזה כביטו ולא השגיח חרקי לחון לחזר כי סבר ה' שיחפס אכידס ויקחו ונאכד או נסלקל ססור . משי' בלא הספיקה ואפילו דאיה לסבר' בו כגון כני' שלא ידס סחילה מי'ס ה' חין דחבירו לא חייב לו דבר גם לא סוקו דבר ולי'ס ליה פסידא לפי ששה חין לדמותו למס דק'ל ככני' דסיל דסניד חייש דינא למשני' אפילו כליכס פסידא ככני' דכ'ק דכיה ונפשו ופי' סי' ר' דהסם חיי' כדואה אם שלו כיד חבירו או שחבירו רחא ליקח אם שלו או שממלא חזר חבירו כדים שאלי' לו לילך אחרי' יעמידם

הגדולה] ב"מ תמוה שם ת"ז כינוי פוירי ומדורי ויורי ק"ק
ורקפורט אחר חרנן ק"ק ווירמ"י בחודש סיון תמ"ט (ובחודש
אלול שאתחיל במקנל ה"ס כמוהרריר הילל לאדיר וו"מ בק"ק ר"ב
והסמדרה) והוא צנמ' ר"מ הכונס דאמר הפ"ס פל השוכר מיר
עקר ה"ד וכי' אלול לחגריה. וסקסה סרב הילל למח' יחייב דר"ט
הא ק"ל דאין עליה לדבר פריה וכ"פ רמ"א בחי"מ ר"ס קפ"ב בהג"ה
והקט"ס מקום דרברי סרב ודברי הסמדרין וכי' ונחלה מזה
למשק שם צנמ' דסד"א דברי רב וכי' קמ"ל ומשעת ללא מח'
למסר הכי והלא הכי מקטין (וכאשר בנסחיהן דהיל לנחם לטעון
זה וכלקמן) דפי"כ אין עליה לדים והשנתי לו מיכ"כ בחי"מ
סמדרה שסקסה ל" כי ה"מ רמ"ס יחד אלול הקל"ן מצוטטו דחד
בסרי"ד סיון ונאל. דמיר' הוא צנמ"א שם מפ"ר דמ"י הסמדרה לומר
סמרי' אלא יצמ"ט לי וכי"כ הסמ"ט שם הספה משי"כ אם נאן לו
סרב פל זה משהמ"א יצמ"ט [ולאי"כ פ"י קמ"ל לא דמה כלל דרברי
רב ופי' במקום אחר רק דמה לא חמרינן הכי ואצ"ר ר"י לבי"ת נ"י
כל ה" ס' ל"ג מפ"ס כמושלם דמ"ט מ"ט בשי"כ כחובות ר"ס ד"מ
מ"ד במ"ט ודמ"י ט"ס ל"ה אלול הכי מיק"ס סא"ל דמ"א ק"ס ל"ה קמ"ל
י"ב סמדרה דמ"ט כאל"ר סמ"ט לא ק"ס ל"ה ר"ס קמ"ל דלא תמרי
סמדרה לסמדרה וכו' הס"ב פל שו"ה ר"ס דאדמ"ס בל"ה רל"ה
י"ט

שאלו מקור הכנים והקסה על הסוס' מגמ' דקדושת דמי פיל
 דשם מוכח דאף דלח' עליה לרשם מחייב דרש' וכו' דאפשר ל"כ
 דמריסס דחזקת וריל שרמו מה דריל דמיס' בגז' ריש ססנס ססור
 מדריח וחיב' דרש' ריל דן גמור דינח רכח חומס לדינח ארס דומי
 לחבירי וכו' דוקא שוכר לא חומר. ומימ' מסק' דריל כמיס' דריס' ריב'
 דכל הכורס היק' לחבירו אפי' חומר חיב' דרש'. ומי' השולח אפי'
 הספירס כד' סקח לא מחייב השולח דרש' ססנס שריק' נפריס'
 ממס' סקח סמנדר'. ומי' הסוכר היס' חומר רק אורחא דעילת'
 נקס'. לכן חייב פדי שקר שסוקר דמי' ארס וללא חי' פלס' ריק'
 דהקס' לכן חייב דרש'. ולכן פיל' לשיב' דמור' וז' היס' חומר'. ואין
 כחול' לסכריס' נדר הכרעה היס' כשיב' נדר דכרי' ססוס' מימ' ריל'
 דקדושיסו על דכרי' ססוס' מגמ' דקדושת' לוח' כלס' סול' ודמי'
 שמי' דחיק' רק ריחא כסמח' של חולס'. דמי' דמסמס' שס' היס'
 מכלל דמי' סנר' דאפילו מרש' ססור'. וכן מסק' דמשיח' דחיב'
 דדינח חוק' ולכאורס' מסיס' פשיט' לי' כיכ' אחר' שיש' סכר' דמי'
 רב' ודכרי' תלמיד' וכו' וסכר' שלא יסמס' לו חלל' פייכ' מסיס' דמשיח'
 דלח' ינקס' [פי' סוף פשוט' קפיד'] דמימ' נח' תקלס' לחבירו' על'
 ידו [וגדולס' מוז' כי' שויס' מאריו קכיס' מי' ששלא' עליה' וסכר' לרד'
 משלחו' פשוט' ומימ' רחיס' מלגדס' חלק' יפויש' וסכר' כריס' ריפ'
 כי' סדכר' סוז' גיכ' נפסמ' וריל' חליס' מסיס' מימ' דכרי' מאריס'
 דקדמיס' ופי' שויס' מאריס' לכולין' פי' [דן] וסול' ככס' דמי' דרש'
 פיל' וסכר' דמי' שיש' חלס' הכסמס' סמרו' קי' ללרס' כורס' חקלס'
 לחבירו' וסכר' דמימ' סכר' על' לפי' סור' וזו' ומלד' וז' פשיט' דחיב'
 דרש' אף' שזין' נח' לו חק' ללרס' [ולפי' וז' נס' דינח' חוק' דרש'
 סול' על' שסכיל' חבירו' וסכר' מרש' וחיב' דרש' דכרי' פייכ' נלמז'
 ססור' מדינח' רכח' וריל' אף' דכסח' לא' מימ' כריס' רק' כגורס' חק'
 חסכו' הסיכ' לדחוק' ומימ' אפי' קוסה' לפרש' כ' בגז' דקדושת'
 דדינח' חוק' על' גורס' חקלס' לחבירו' דרש' יסס' לא' פי' כ' רק' על'
 הכורס' של' הכריס' ואפי' היס' פייכ' גורס' חקלס' וריל' דגורס' היס'
 דדינח' חוק' כללו' הול' פשלו' וימי' סוכח' דלס' גורס' שסכס' יסמח'
 למח' לא' שייך' לחייבו' אפי' דדינח' חוק' כי' הול' חילו' מלוז' וכו' היס'
 גרי' חס' שלא' נלפוס' שלא' ללכול' לרשם' ומימ' מלד' גורס' חקלס' חייב'
 חייכ' חס' שילס' לוז' סגורס' על' הכיק' וקל' וכן' גס' מה' דמסמ' ססיס'
 מכלל' דמי' אפי' מרש' פייכ' כ' נס' ק' ריל' גורס' שיר' וול' כוז'
 כסמכו'. ומימ' לא' קסח' חס' נלמז' דמיס' כריס' סכור' דוקא' על'
 כלומר' מגמ' דקדושת' דנפריס' ססור' מרש' כמו' פי' ססור' דקדושת'
 שריל' מדינח' רכח' דכורס' ומימ' וול' ידפמי' למח' חסכו' הסיכ' לדחוק'
 כן' חמס' שדחוק' לפרש' שכוונת' ססוס' נמיס' חומר' לא' וכן' דמימ'
 כהגיס' לוז' רק' ריל' מומר' לגמרי' ואפי' גס' כלי' גמ' דקדושת' ססנס'
 מליסס' מלד' דנפריס' חקלס' נקוס' מיחא' דמיס' ססור' בגז' דוקא')
 וכן' כגורס' חק' ללרס' אף' שזין' כ' לו' חיסור' כוז' ססוס' קסח' של'
 יבירו'. וסכס' ככריס' דכרי' ארכס' דכריס' ססוריס' מרש' מימ'
 לפי' ססור' ודחוכ' מלד' חק' הכריס' לחבירו' ועל' זכ' שפיר' כמכו'
 ססוס' דוקא' שוכר' לא' חומר' דמלד' זכ' דחבירו' ריק' על' ידו' ססור'
 גס' מרש' מסיכ' מלד' שסכיל' ספריס' ססריס' שקר' וכו' לרס' מכוול'
 כן' די' ססמנו' ודלח' חייב' וכו' זכ' דמיס' ליש' שוכר' ליש' חומר'
 רק' דכריס' ססמנו' חס' מימ' כוז' רק' מימ' לחיב' דרש' מלד'
 הכיק' הנפסס' לחבירו' וכו' היס' ככס' כרל' ריש' מסיס' סכס' דמיס'
 חיי' ססור' חומר' ריל' מלד' חיסור' סכס' דמימ' כיס' נמימ' סכר'
 על' לפי' סור' אף' דרש' יס' חסס' חקלס' כן' כריס' דמומר' לגמרי' ומה'
 גס' דרך' חומר' לפרש' דכרי' [כמיס' ססר' כריסות' דמיס' פ' ח' ופי'
 דמי' פייכ' ופי' דכיס' וריל' פייכ'] ופי' דלפי' מה' מקסח' שס'
 משמול' דלח' חייב' רק' סק' דמומר' מכל' לז' ואפילו' כגסס'
 סרשו' דכריס' ככס' חייס' מופריס' מסיס' סריפ' וספריס' מסיס' סרי'
 וייל' דמל' כן' נלדו' ססוס' ממיוון' כרל' וכו' ממי' פירח' אחר' וספריס'
 ממיס' אכר' כחסיד' כשליס' דמיס' פייכ' סמח' על' ססוס' שלא' מרש'
 כמיוון' כרל' ופי' מיס' יס' לנפוס' על' כרל' וכו' וסכס' ככרי'
 הקס' כהגיס' כשיב' על' דכרי' סמנו' מגמ' דקד' ויכ' דמיס' חייב'
 מין' שזין' סופרי' למסמ' מנח' סקדמור' וכו' ומקסח' חייב' סיל'
 לססן' דכרי' אכר' ודכרי' ססלמלד' דכרי' מי' שוממין' שיי' דמיוון' זכ'
 מספיק'

יִישׁ אֶחָד זֶה הַשָּׁבָע דַּעַם וְהָאֵל סִימָן קָמַל חֲדָא קִיס לִישׁ וּכְבָּנָא
שֶׁס׳ רִיד יֵד וּכְכִי קוֹר לִישׁ וּכְךָ פִּסְתָּם הִבִּי בְּשִׁיע׳ אִישׁ סִי סִיח
דִּלְמָתָא וְשֶׁס׳ בְּנִי מוֹכְרָה כְּמִישׁ דִּלְגִיל אֶלְל סִכָּא מִקָּס סוֹא דִלָּא
קִיס לִישׁ לֹא. קָמַל וְדוּק. וְעִינָא בְּשִׁלָּא הַשְׁנֹמִיחַ שֶׁל רִי לִישׁ לִישׁ
פֶּה הִשִּׁיב וְאִלִּי חֲמָם פֶּל שְׁרִיבָם שְׁמִסְרָא בְּשִׁסְמִיחָא דִּקְלִי לִכְרִינִישׁ
לִי דִכְהִיבָם בָּחֻן הַזֶּה דִּין סִסְקָא לִסָּס דִּלְפִישׁ דִּלְחָן לִסָּס שְׁלֵשָׁם יִסְרָם
יִמָּנָה כִּרִי סִקְלִין וְשׁוֹרְפִין פֶּל כִּחְקוּמָא וְסוֹדָא דִּלְיִיב גַּם בָּחֻן הַשִּׁישׁ
מִי כִי אֶלְלָם יִיחִידִי פִּגְלוֹם מִסָּס מוֹסִיר לֹא הִי לִסָּס וּכְמִישׁ דִּלָּא
יִסְרָפִין אִי מִרְאֻקָּן קִלְפִין וְכִי פִיל בְּשִׁסְמִיחָא הַגְּדוּלָּה בְּשִׁסְמִיחָא
וְדוּכּוּחִי מִיִּד קִי וְלִבָּא שׁוֹרֵן דִּלְפִישׁ כִּירִי בְּשִׁסְמִיחָא הַסּוֹס שֶׁס׳ וְכִן בְּמִסִּין
סוֹכֶה דְּכִיָּה פִּיחַ מִיִּד מִשְׁלֵמָר פִּסְרֹר קָמַל דִּלְיִיבִי אִישׁ לִישׁוֹמָא
דִּסְפִי וְעִינָא בְּשִׁלְמָא לֹא דִכּוּחָא דִּין דִּלְמִסְפִּיר סְפִיר וּלְפִסְמִיחָא הִיכָּן
סִכָּא דִּסְפִיר סִכְרָא כִּסְכָּה מִקָּסָה וְעִינָא הִיכָּן כְּמוֹ בְּכִיךְ דִּרְיו פִּיחַ
אִימָא מִכְרִיָּה אִרִי וְכִי וְפִישׁ מוֹסִי שְׁבֹשׁוֹת דִּלִּיב פִּיחַ וְכִיכָּן פִּי
הַסְפִּיכָה דִּף סִיחַ פִּיחַ גְּבִי אִין הַסּוֹאֵל רִשְׁאִי לִהְשָׁאֵל סִימָן מִי סִרְחָא
רִיחָא לִלְיִישׁ דִּלְפִּסְכָּר מִלּוֹא כְּמִמּוּחִי וְשֶׁס׳ מִקָּסָה כִּי מִזָּה פֶּל כוֹרֻחִי
קָמָא רִנּוּחִי שְׁמֹמֶר לִיטוֹל סִלִּים חֲבִירוֹ וְכִי וְכוּלָּא בִּלְחִי סִי יִיד
סִיד וְכִיל דִּכְרִי כִּיָּי הַסּוֹס אִשְׁמִיטִיחָא לִכְרִיכָּה כִּיָּי שֶׁס׳ וְלֹא דִכָּה
רַק דְּכִרִי כִּיָּי סִרְקָא וְאֶלְל מִלְּיוֹמָא דְּכִיָּי מִיכָּה שְׁכָּקָה מִמִּלְאָא פִּסְלִין
שֶׁס׳ דִּמִּינָן וְעִינָא וְלִכְךָ חִילָק בִּין קִנְפָּא לִלְרִישׁ אֶלְל גְּמִי דִּכְסִפִּיכָה
אִין לִמְרֹן זֶה סִכְרִי אִין הַסּוֹאֵל רִשְׁאִי לִהְשָׁאֵל אִישׁ אִרְשִׁי וְסִמָּס
פֶּל כִּיָּי דִלָּא קוֹסִימָא קוֹסִימָא לֹא פֶּל רִנּוּחִי וְכִי רַק פֶּל הַשִּׁישׁ
דִּסְפִי דִּסְפִּסְמִיחָא גְבִי דִּקְרִימָא חֲמֹן דִּלְפִישׁ דִּלְפִישׁ כִּירִי שְׁבֹשׁוֹת לֹא שְׁבֹשׁוֹת מִקָּה
הַסְפִּיכָה וְשֶׁס׳ בִּין חֲסִרֹן כִּיָּי לִפְטִימָא אִמְרִיכָּה רִיחָא לִלְיִישׁ וְכִי וְכִי
שְׁבֹשׁוֹת פִּסְכָּה מִסִּי שְׁחֹרֶךְ בִּין מִלְדָּה כִּשְׁכִּירוֹת לֹא מִסִּי שְׁכִרִיכָּה דִּקְרִיכָּה
רַק מוֹחֲלָה הוּא מִקָּסָה כִּיָּי גְבִי יִסְרָפִין סִלִּים דִּרְךָ אִרְשִׁי וְלִפִּי
מִישׁ לִיכָּה מִיִּדִּי דִּסִּיכָּה בְּשִׁי וְאֶלְל מִלְּיוֹמָא וְכִיָּי הַסְפִּיכָה סִרְחָא רִיחָא
לִלְיִישׁ דִּלְפִּסְכָּר מִלּוֹא כְּמִמּוּחִי אִישׁ כִּכְכִּיכָּה שְׁחֹן לִי דִּקְרִיכָּה כִּלָּל
בְּשִׁישׁ הַסְפִּיכָה שֶׁל חֲבִירוֹ וְכִין אִין לִי חִילָק כִּלָּל כְּחֹלָה קָמַל
דִּכְכִּיכָּה דִּלְיִי לֹא רִיחָא לִישׁ וְעִינָא בְּשִׁלָּא הַסְפִּיכָה רִיחָא לִלְיִישׁ כִּכְכּוֹל
פּוֹסֶה כְּמִלּוֹא פִּי בְּנִימִי פִּישׁ דִּכְכּוֹרֹת דִּרְחָא פִּישׁ וְכִיָּיִס שֶׁס׳ וְכִיָּי
דִּסְקִלִים וְכִין גְּבִי דִּקְרִיכָּה חֲמֹן אִינוֹ מִקָּפִיר פֶּל שְׁכִרִי דִּקְרִיכָּה דִּסִּל
כִּלָּל הוּא כִּדְקוֹ וְעִינָא מִכָּה דִּטְחֹן שְׁכִרִי מִלְמֹדִי שֶׁס׳ יִיד סִי רִמִּיכָּה
סִלִּין וְכוּלָּא מִסְפִּיר סִיִּים וְכִי הַסּוֹס אִישׁ אִישׁ אִישׁ שְׁבֹשׁוֹת מִלְמֹד לִישׁ
קוֹדֶם לִלְיִישׁ וְפִישׁ כִּיָּיִס מִיָּמּוֹי סִיִּים דִּסִּי דִּסִּי רִמְכֹן וְכִיָּיִס וְכִיָּיִס
כִּיָּי פֶּל רִנּוּחִי שְׁכָּקָה לִמּוֹר גַּם כִּכְכִּיכָּה אִין לִישׁ רִיחָא לִישׁ. וְכִיָּי
פִּסְכִּיכָּה מִכָּה דִּיחָא לִלְרִיכָּה לִכְחִירִי לִשְׁכִּיר דְּמִי דִּקְרִיכָּה סִיִּים מִשּׁוֹס
דִּסִּל פִּסְכִּי שְׁכָּמֹמֶן קִיִּים וְעִינָא לִשׁוֹן רִיחָא לִלְיִישׁ דִּלְפִּסְכָּר מִלּוֹא
כְּמִמּוּחִי וְכִיָּי לֹא מִשְׁמֵס הִי וְכִיָּי דָּגָם מִישׁ כִּכְכִּיכָּה סִי קִי מוֹסִיר
לִיקָה לִלְלֹךְ חֲבִירוֹ וְכִיָּי אִינוֹ מוֹכְרָה. וְרִמְכָּה הִכְּוֹלָה סִי תִרְמִיכָּה
כִּיָּיִס וְכִסְפִּירִי מִישׁ סִי יִיד הִלְרִיכָּה וְכִיָּי מִפִּי קָמַל דִּלְיִישׁ וְכִיָּי
מִחֲלָס כִּלָּל לֹא. וְכִיָּיִס כִּ

וכן וכו' אף שבה מקלה על ידם דחובל למען סבורה הייתי שיהיה
 נאמן לי וכלהו למען מלך בואר שום כוונת פלסוף במלך נאמן
 שיהיה ממלך שמתנהג עם בננו. רק מללן פתן מקבלת פחדה. שיהיה
 שום נבדל שלמהלל אף פוטנץ למסחית בכל פכירה. מלכ' יפה כח
 בשאר פכירות שהפורה פקרה למסחית לגמרי מבח פכירה דכרי פכיר
 דיהא כוללם ומספכרת ולא כפי פכרה כלל כדרי ארס מלכ' כדרי
 שמים אחר שלפוסה שלל להסחית ושלא יכשיל חכירו פל ידו פן
 יסמח על גלל יסמח לציור הכר מעסה חל לו החלללם כפכרו פל
 זה ומסחית חכירו בכל פכירה כמו כל מלכ'ל חכירו מדרי שמים
 ופדרי' לללם פל דרלף פלס' אחרה למסחית מוכל ישראל וגו' והלא
 הוא ככלל לפי פור וגו' וכו' אחרו גבי ליה כדריים ומדים וסופר
 פוכרים. פל זה ומללח הרמב"ם כחכיריו כמלן המלוח לל' רל'ם
 וחבר שם רכרים פס כל הכדריים שאלח מלכ'ל פכירו. ולולי זה
 ה' חסר למען דלח כלל לחשו לאו רק כמלכ'לו שהפוסה חכיר
 ידמ' שהאז פכירה דומה לפור דחמיר שאל שיד דכר' שלל לל'ם
 לו מלוח דכרי רכ וכו' מל' לא רל לחלק כזה ומל' בשל'ם הכדריים
 פוכרים לא להיות לל' גמור לפוסה [כך] ה' חסר למען דלח כלאחר
 חלל האמנח כל כן הוא סמ' מל' קל'ם דף פ' פ'ל פ'ס סכר' פ'
 חל' פ'ל' כמלן כמלחוס כמחללוקס פוכר רל'ם והמכרד כדלח
 שיהיה לריכח פוכר פל לא תלח וכו'לל רכות. ולם זה כמכרד כדלח
 מלכ'ס' ודמון' גמ' שאלן פוטנץ למסחית רל' כמסחית דכמורה ומסחית
 דכפניח' שם דחמיר כפ' ומל' הכוס' כל מסחית יספור פלמו גל'
 רל' כל מסחית דפ'ל' וכו' דלח פלכ'ל' לי חכיר פלמו יספון כך יספור
 ומל' נקיים הרבנ' מסחית כדלח פתן זה דומה וכו'ל' מהלוח' מל'
 שדקדקנו לפיל להכריח דמ' לא חכיר' כמל' אף פוטנץ כמסחית
 רק ככל מסחית וס'ל למד' זה דלח'ל' חל' קר' דלח כחמול מל'
 אף מקוס לקוסח'ם חל'ל' פ'ס מל' פל כדן שמים חל'ל' הכפחים
 פל לו הפכירות מקר'ל ומסכר'ל' מל' כן ופלקללח כח' ומל'ס' למדנו
 אחר ששאר פכירות דלח'ל' כדל' גבורה מקלה למכירו ומלכ'לו
 כלאסן שאלן החלללם למלכ'ל' בעון שסכר הפוכר שאלנו פכירה
 וסוגו הוא. וככה'ל' כמסחית כשהסחית ידמ' שים פכירה'ל' להמסחית
 חריון להיסכר גם מל'ם מבח דכרי רכ וכו' מל' לא פלכ'ל' לי
 כמו שאל פתן קכר'ל' פכור הכח'ס. ולמד מזה למסחית לפ'ל' לרין
 כד' שאלן פוטנץ לו שום פכרה וסקשה הכוס' גל' פל מסחית לפ'ל'
 דיספון כד' נסכו פכרה זו דכרי הכר וכו' ומל'ל' דלח'ו פכרה
 כלל להיסכר כה כמקוס שחייבה תורה דהיינו כפ'ל' מסחית שכתב
 לפוסח'ם שאל להסחית. וכשאר פכירות פקרה פכירה מדרי ארס
 לגמרי פכיר דלח פכירה כולי' ה' למל'ל' המסחית כדרי ארס. אחר
 פוכרי' מללח'ל' סקל'ל' כ'י' חל'ל' הגול'ל' דח' סכר גל' פכירה'ל' מלח.
 כח'ל' לפרן קוסח'ים חל'ל'ל' כדכריים כלאסן פכיר' ר' יוחנן מל'ן שאלן
 פוטנץ למסחית לא רל' גכרי ארס ולמסחית לפ'ל' דכר' אחר שם
 מל'ל' לא כחמול אלה תכסח' רק כלל הפכירות ודון שמים אחר
 דודל' חכיר המסחית מל'ל' שבה ללח'ס פל'ס' פל ידו ממכר'ים כל'ל'
 ופל' זה אחר דכר'ל' של מלח'ס לא פלכ'ל'ל' כפירו דומה'ל' נח'ס חל'ל'
 חכיר' דקין שמים וסכר'ל' לא פתן כפירו ומל'ל' חל'ס' דלח'ס' פ'ר
 גמ'ל' פל מל'ס' כמקודס אף פוטנץ למסחית כמסחית חכירו לפ'ל' ופל'
 מל'ס' מל'ן שאלן פוטנץ למסחית לא סכר'ל' לפ'ל' ואף ז' רל'ס' פלכ'ל'ל'ל'
 קל' פל שלפוס'ל' וסחית דנח'ס' חכיר'ל' כמל'ס' כל מסחית המסחית
 רל' מל'ן שמים כפכרה זו. וסקר'ל' ידמ'ל' מל'ל'ל' חל'ל' דרף שיהיה
 מל'ס'. ואחר מן הגדולים אחר כלאסן המוסל'ים וסכירו דכרי'ל' חל'ל'
 חל'ל' כמל'ן קוסח'ל' ומל'רין שכתבו פל קוסח'ל' ומל'רין של הכר סכ'ל'
 וכתב חל'ל' כלאסן זה כלאסן יס'ן מל'ס' כפיו'ס' סמון' ידל'ח' ידל'ח'
 כ' הקוסח'ל' חכיר'ל'ל'ל' כ' שם כקידושין חכיר'ל' נמי כשכרו וסכ'
 סמון'ס' האומר לשלוחו ולא אחר למכירו דכיון דמוק לפכירותו
 ושלוחו בין בשכר בין בחנם כיון דנלח'ס' וככה'ל' ה' שלוח'ס' דוד'
 המסחית חל'ל' יואכ' וככה'ל' לא שיד' למיכר סכור סח'י' שאל יפסח'
 ולכ'ס' חכיר' ופל'יו כדרינ' רכ'ס'. מל'ל' חל' דכ'ס' הכוס' חל' לא
 דכרו רל' חל'ל' סכור שאל'ס' כדלאסן שיהיה חכיר'ל' וקס' מל'
 האומר למיכר לא ידמ'ל' יפסח' דכרי כ' דכרי הכר וכו'. ודלח'ס'
 חכיר'ל' מל'ל' ידמ'ל'ל' כפיר' ומל'ל' מל'ל' דכרי מל'רין כ' לפוס'ל'ל'
 חל' דפ' הכוס' חכיר'ל' כדל'ל' רל'ל' כרינ'ל' וסכ'ל' דשמים ולא כרינ'ל'

מסמיק לט"י מלך"ס כי עמ' דברי שמים מיי"ר . וזמ' כזה סיים ויש
לבושק בדומק. ולקאורס לסי דבריו אין חוסה בגמ' סיוע לרברי
החום' דלמירס סקור גם מלך"ס שברי כמכנו שמהל דמחירא חריזו
דחלי חייב דל"ס (א"י מלך גורס החסא) חורבה יס-קופ' עמג'
בר"ל. חכל לכסמאל ל"ק מירי שברי החום' שס גבי מלך הקשו
ספוס' וח"ס ח"כ כל מסית יספור פלמו ותרין דוקא נחש שלא
לפסוה שלא להסית . זה מירון מססיק פל מה שחקיטו לפי
שיסמינו דודלי נחשם שלא חוסרה שלא להסית מססיק ספסמ
דברי רכז וס' (ולא נלשוויטו רחם פל מפסמ לא חל גורס) עמ"ס
אין דמוחירא פל אז כמ"ס בגמ' חורבה למסית וכל ישראל וגו'
כנגמ' פ' ר"מ דס"ג פ"ב וברמכ"ס הל' פ"א פ"ה מ"ד גם יליוף
מלכ"י פור וק"ז מלח הכהמס ספרנו ומאשריהם משרפון כאל
ומדחויק דנחקללמ נחש דחלי אין מססיק למכיל חריזו כמסמ
וכדיבור מלך דברי רכז וס' . (וק' הגורס נמי חייב) וזהו אל' פסמ
מלך פל מ"ס סמ"כ סייפמ' עמג' דנחש לרברי החום' גם פל שלא
שם לנו לחלק דלחון נמר' דקידושין וספסדרין מיי"ר דר"ס פל
סכסל חריזו דכרז פנידה וגמ' דכ"ל גם הריסכ"ל מיי"ר דין שמים
פל הכוזק וכל אז לשיסמ סמ"כ דלח חלק ולס מ"ס דלח דרוקא
סור לואורס ספור חריזו דמלח פל עמג' דנחש דודלי ירון
דביח רכז וסל אז ס' יכול לסמ כסממס דר"ס רכז וס' ודוק'
וגמ' חורב לא חוכל לכחז מ"ס כימי חורסי בקרז מ"ס כ"ל פל
ג"ס רש"י ס' ברמשיח דברי רכז ודברי. הסלמיר וס' וכמז חכל
לי קושיח חורס ונדלח ס' אל' סלח אין מסית חלל לפ"ז וכמז
שמאל שחוקורי קססז אז וולא שמיס לי' מה שפירן (א"י כי כסוד
סריס סמ"י חמס דברי כחוקורי חמס וכ"כ ברשכ"ל פל שור של
חורס"ר וס' כי חסא חרס"ל וחסא ספגל פרינס חחד וגמ' פכורס
ס' חרס"ל חרס"ל מין ס' וח"ל כוסר כסוקר ס' וקור' דמייח פל
חשר פסבו וגו' וסס נלחמ ויפסדו אלחיס חורסיס) ולפ"ן חרס
שסוק' ספסלמס חלח' החום' שסכרו וח"ס ח"כ כל מסית יספור
פלמו וס' דלח' מלי קושיח דלחמ חומרז דפ"ז שא"י דסממירס
סורס חפ"ס דיש לומר סכרז לסיס' מ"מ עמג' להסוס' לקסמז :
וסוד דקושיח אז ללחסינו חלח שברי סמורס ליזחמס לכוזס כמסית
וגמ"ס ל"ל דג"י פ"א אין ספלולוס דדברי רכז מססיק [וי"ש קלס
סכרז כי המסית לפ"ז מנמסס ככוד יסכרך וירלחו ופי' אז עקל כסיר
הסיסח שלא לחס לרברי רכז וק"ל]. ומדס דפ"כ מ"י חמירז שברי
א"י חס לא כסל אז הסיסח כסופל כסרז המסית כנגמ' ספסדרין
ד"ק"ל וכל' סרמכ"ס רסיס דל" פ"ז ומכל אז מלס דחום' ס"ל
כסמיסוט דגמ' מ"ס סו"כ מין סו"פין סופסין למסית לא ללח
כסיר מ"ס דמסית לפ"ז דלח כמ"ל שם סמחול וול סכסס פלח
ודר"ל סלון למסית פליו זכוס (וכמ"ס לא כנגמ' סמק' ס"כ וא"י
כלן לשון סלונמחמ סלממס הרמכ"ס כמז שס דלחלו קרז לא
סמחול וגו' חורבה למיסק רק חלח כוסס ק"ל מנח לי' חל וכמ'
ס' ז"כ דכ"ס פ"ל וס' חר"מ דל"ז פ"ב ודל"ז פ"ב גם ס' סמחוקן
דסיס מוכח דפל כל ישראל ק"ל. וסוד י"ס פל מ"ס שס דרוס פל
חל סמחול וליזו כנגמ' רק כמדוס ססרי וק"ל פל אז ח"כ גם כרלח
ופריס עמגמין וסולחם דין כמכוסיר דלחמז כזו לא סמחוס כדוס
ג"כ שרסל' לפסוד פל מ"ל וול מלחמז אז וכיכורז הרמכ"ס כלחוקן
ד"כ מנח לא סמחוס דסלחמ לי כספסס סלח ימנפ סלמורנז סמ"כ
כסמיר וליס למח לא דרוס גם גבי רולח חומומין] וח"ך נספח לו
רק דרך מליחז חמר פל כל מסית שא"י כ"ד שלמפלמ מססין
כזוס המסית ככל דבר פכירס ולכן גם חום' הקשו פל כל מסית
דסמסס להסוס' דר"ס חייב כל מסית ולמח חייב דל"ס יספון כסד
פלמו דברי רכז וס' וסר"ל חוליל סלחמס מלחוס פל כך הרי
פוכר ליזי חשר נחז ס' והחל פלמו פוכר מי שכל למכירז סקלס
פל יזו (ולו חלח כגורס לפכירס) ודלי שלמסוס סלח להסית ודלי
מ"י למיכר לא יסיי"י יודפ סי"י"י לי' וח"ך כי י"ס להקסוז חלח י"ס
ק"ז מלחמז ומכסמח לא מירין מן סדרוס וסוד דל"כ נספסס
לכל מסית לכל פכירס גם דיר חרס כמז דקסלין לכמחז וברמיין
למלסר. ולס מ"ס חמי ספיר דמיס מין מ"ס שא"י סופסין וזמז ומז
דמשי ויליף מנמס סכל מיי"ר ככל ספכירז ודברי שמים. ובמסמק
שס חוליל סלח מלחוס לא ס' פל' דין שמים חס ספסס דברי

דבא כי השוכה הא דפ' הכונס להביא דקדושתין ולא נהירא דתסא חייב ר"ל בדין כדלוי למעשה הנעשה והכי מוכח ג"כ בקדושתין דלגוממיה סתם ומיירי בדריה רבא. כהנא עוד כמסולג הכל' ח"ל גם מה שנקשה מכ"ת נחידותיו שם עוד על רמ"א והסמ"ט ר"ל למדן דבאמת פ"כ ל"ל טעמא פל מה דחייב ר"י אפי' עד אחד בד"ש ודחמנא לא אחד אלא כחרי אלא פ"כ משום דזיל כמר סעמא משום מהי אחר דחמנא ונשא פשוט משום שח"י לו להכיל ממון של חבירו בדין ולא היל' ח"כ אפי' כחד נמי דלמא לא ישבע וא"כ הססיד ממון חבירו. וא"כ הוא אף אלו מאמר דלא חמיר עד אחד יומא מכסרי ועד ש'חמנא ככ"ד וכו'. וקושיית' ה' בלשון זה. בש"ס ר"ס כ"ח ב"ן שהוא לבדו מהמבדל לשון כסור וכס"פ ודקדוקי הדברים וכפאליס מוכח שח"י כעד אחד שאינו מביד עובר על לא יגיד וק"ל דבגמ' ר"ס כהונס לא משמע כן דמקשה על הירוש' פדום לחבירו וכו' דקסור מר"א וחייב בד"ש כמא' פסקין אלימא כבי מרי פשיטא דלורימא הוא חס לא יגיד וגו' אלא כחד מכלל דכחד אין בו משום לא יגיד ואין תירון של המוסלג מספיק לפ"ד דאם רצו' כחד סעמא הור קושיית' הש"ס למקומו פשיטא ופ"כ משום דאפשר שלא יכנס ל"י דלמא ישבע כ"ש מסתם זה לא דמי מרי לחד פ"ק אפי' היו שוין לגמרי אין מזהירין ואין פושטין מן הרין כ"ש חס י' לחלוק וכ"ש חס פשטי' דש"ס לא משמע כן ואפשר לדחוק ולומר דמ"ש בש"ס אלא כחד לא ר"ל דלא עבר דה"נ עובר רק דלא קשב טלי באי פשיטא דמקשה הש"ס ד"ל הוא גוסי' קמ"ל דגם חד עובר על חס לא יגיד. ודרדשיקן סעמא דקרא דגם כד"ש לר' ה"ק ממון וכמ"ס כמסולג הכל' ולא ימא דלא קסיד קרא רק על ה"ק ודאי. ומ"מ מכלל כל זה דשטי' דש"ס לא כן הוא רק דומיא דלויק דחייב כהן רק חטא גורס ה"ק. ואין להקשות בגמ' הלא קמי' שמיא גליא חס ה' זה משתבש וא"ך יתכן מ"ס חייב בד"ש ר"ל חס קמי' שמיא גליא לדידי' מי גליא לכן חס' קמי' שמיא גליא שטי' נכנס מ"מ לא יקנה ולא דמי למ"ס המוס' שם ד"ה כסוי כסוי' וק"ל. ועוד כתבנו שם כמ"ס ג"כ הש"כ שם בשם רש"י דכל כפסורי' מר"א וחייבין בד"ש אי סתם מספיקין מי' ושכ"כ אריכ"ש. והנה לא הביא הש"כ דברי רש"י במה שזכירין כן מדברי המוס' ר"פ הכונס בד"ה כסוי כסוי' והאשר שכתובה לא ר"ה לסתמיקו מפני שאינו הוכחה כלל כמ"ס וזכרו כמסוכה מתחלה ראונו ה' חייב וכו' והא' מש' מ"ה ופ"ה חוסף לזכר מה ש"ס לדקדק בלשון רש"י כמ"ס ח"ל כשלמא דק"ס ל"י בדריה מי' דחייב הוא וכו' הלכך היכא דלא פנדיק החומרא בגון כשוגג או שלא כהתראה או בזמן כזה וכו' נולד לומר שכתבתי מוחתם אי סתם לא מספיקין מי' דהא סוף סוף חייב הוא אבל היכא שגרמא כדוקין הוא ואין בו חיוב וכו' והנה יחא לן רישא וסיפא דהמשך לשון דהחילוק הוא דשם חייב גם כדריי אדם רק דכ"ד לא מחייבין ל"י פרי' ממש' כדי דשפטו אפי' כדלוי השם המביא למכות מביא' למשלומין כהמ"ס דפ"ק דמכות ודוקא דמקבל מלקות כפוסל ממנו שם בדפסור פ"י שטי' שוגג וכ"ס מיד ולא אפרי' ה' הוא מלונמ' דרי' וי"ל כמכות פ"ג סוף דף ל"ד וק"ל כד' יוחנן דחייב וכ"ס הרמב"ם הלכות גניבה רפ"ג והכי מוכח בקור פ' שח"א כמ"ס חס ב"א ש' החיובים כחמא וכאשר ביאר שם והוא תירון ר"ס כ"ב דל"א פל החוסס אם הפרה דש' כה דמי' רש"י דהי' סתם מהכי פל אוקמת' דרבה שם שמשין מיטא דודאי חס אין כהן מלקות ק"ל דיש חיוב ממון ולא כפי'ק חסידה רק הא דק"ל אין לוקח ומשלים היינו כ"ס פדים והתראה ומיד וכו' וזמן כ"ס וכו' איירי שהוא סוגיא דב"מ ה"ו. ופל זה קאי אוקמתא דרבה ופלה כהנ' דכ"ד לא מחייבין ל"י שטי' מ"מ אינו יולא י"ש וכן אי' חסיד כהל' הכנס לא מספיקין מי' וזכר שפיר י"ל כמ"ס רש"י דמשמע מדפס' רש"י דפסי' לא מספיקין דלמ"צ דק"ל כמירון ר"ס מ"מ מקום מיטא דהסכר' כן היא דהי' סתם לא מספיקין מי' ומחלק רש"י דדוקא שם דיש פ"כ חיוב ממון רק דל"מ מכדי דשפטו דלא מכל' לחייב כפרי' רק במלקות למדן כי ק"ל כרי' דס"ל ממון ומלקות מלק' לך. [פ"ל משוכה ק"ג] כהנא' כפרי' דל"י פ"כ מ"מ אי' חסיד לא מספיקין דמי' למ"ס כהנא' פרי' מוכיח דפ"א פ"א לא משום דלא מחייב רק דק"ס ל"י בדריה מי' מ"ס חס' חוסן דפסורי' מדיי אדם

וחייב' בד"ש שאין כאן חיוב כד"ל כלל אי' סתם מספיקין. ומ"מ פל רש"י והריב"ש קשיא ממ"ס הראב"ד בלשונות גבי מורה בקנס דקסור דלמילי סתם מספיקין מי' והביאו הרא"ש ספ"ק דכ"ק והרמב"ן בשני פלוג' מלך אחר ולמד'ן ש"ס לסקק על הראב"ד ברא"ש שכתב מקמי' שכתב של ר"י דסבי' פכדו זכה בגוף פלוג' אחר שכתב ר"ג ומ"מ אחריו לר"ג אין בדברי' כלום ד"ל רמאחר דמורה בקנס פסור נאמר פכדו ומחייבין זכא כפ"א שפרי' אין לו זכאי. לא דמי לאל' עמל'ן וככסי קצין לך גיטין ד"ה פ"כ ובקור וש"ס ל"ד רס"ח וככס"ג גבי גט שם דמ"א והקור וש"ס ח"א ס"ס קל"ט דגם וככסי' בל"ס כהנ' אחת ואין פקדון בקצ"ס הככסי' מ"ס פה דמורה אינו מופיל כלל ודוק'. מ"מ אין מחלק על הראב"ד וה"ס ה"כ גרמא דקסור מר"א ואפשר כי ה' אפשר לדמות ולומר שא"י סתם דקסור המורה כהרי' מאשר ירשיפון אלו'ס ככ"ק דס"ר פ"כ דמי' לאחר' דברים שש"ס אינו נכנס ופ"א אינו משלם דאין מקום לומר דיהנה חסידה. וי"ל דכלל גרמא וכן מורה נקט' או דברים דלא שכיח' או שאין בהם חסרון כ"ס דלא דייקין ואפ"ל ד' שומרים למד' דס"ל דאף מספיקה פסורי' מ"מ כהנ' לל"א יד' שמים חייב לשלם רק דל"ע נפחות מכן כ' [וכן בכל מקום שחז"ל פסור מדיי אדם וחייב בד"ש פ' משוכה מ"ה. וקושיא זו בקשתי ל"ה א"כ דק"ס ח"ל משוכה מ"ך כתבו ופ"ד הקושיא אחר הקשה מכ"ת לריכ' לפנים חמס' לפ"ד אין פ"ס לר"ן ק"ל פלמ' הסכמת המקום כ"ה שדריי' שמים י"ה פסור וכדריי' אדם י"ה' חייב מכן י"ג כמו שזכרנו כמה פושטין פסורי' מדיי אדם וחייב בד"ש או להיפך רק הוא אדם מכן י"ג עד כ"ף חס פושט' דבר שחייב מלקות מלקין אותו אבל משוכה פסור כפ"ל. ולפי זה מה שחייבנו מורה חקא' אף שחייב בן כ"ף אף שאין זדונו כרת ג"כ גזירות הכתוב בלי טעם ועד כלל שכל שאין זדונו כרת אין שגגתו חסא'. וי"א עוד מזה שכל חסא'ס ועוונות ושפטים שפוסה אדם עד היותו בן כ"ף בלי פדים והתראה או כפסור ח"ל משוכה גמורה וכרי' א"י הכן מברך ברוך שפסורי' כהני' כנו ל"ג שנה וא"ף כי מלינו כוכא דחייב' בד"ש ופסורים מר"א כנו בלי פדים בלי התראה כהפך לא מלינו ובסנהדרין דס"ר פ"כ מי איכא מדיי וכו' חז' ל"ס בל"י. ולפ"ד' דכל דמסור' קלות וחמורות וכן כל גזירות ובקשות חז"ל ש"ס ככללים במלות ל"ת ודאי כ"ד של פסלה ושלמס' שוין ועושין מכן י"ג. האמנם כדבר שלא מסור' ב"ס כלל אזכרה ומזה רק דיש ללמדו מסכר' דרע ומר הוא כנו מחלוקת של קרה ואפי' לרמב"ם דח"כ לא י"ה כקרה ל"ס מי' כפס' המחלוקת לא ה' אכתי' הווי' רק אח"כ לכן שפיר חז"ל קשה מחלוקת עד שחאבדו אפי' יונקי' שדים אף שאין מפני'ן כרי' שמים נפחות מכן כ"ף. וכן שר' שדר"ל לגנה כה מל' כהנ' פשירים ג"כ פ"ד'ן לא יכנסה תורה וקמ"ל שלא חסא' דברים פ' השל"י' שראוי למס' מס' או שראוי לפסור' ה' ולכרו' ולא הכה ויורמא' אותו וכן כל כהנ' דללו' לו' מלות פשיטא' חל' פ"כ כהנ' קמ"ל כחז"ל מס' מכות כשרה שלקחה לחימל'ן מבפלה שכן נח נהרג כרי' שמים פל שח"י לו ללמד ולא למד ויתכן מאר' מ"ס המוס' כהני' דמחזיקו למספרין' ס' פולס' נגד ג' מספר ש' כר' שונשים של מפלה כמו דמלקות של מטה ג"כ כהנ' כי גם במלח' ישים מכלה ואון וחסא' כהנ' כהמדרש שכתבו המלכאים פל שגמ' משחית' אהמו ולכן נתקללה נחש אף שלא פלסו' שלא להסית כמ"ס המוס' פל דברי' הרב דברי' תלמיד וכו' רק שח"י' לו לפשון ואין טוען למס'ת. והרי דומה כהנ' דכרי' דקסורי' מדיי אדם וכו' כי כדריי' אדם אפי' גדול מכן פשירים אין פושטין מן סוין. וככנ"ג ח"ל רב קפינא למלכא' פשיטא' אפשה ג"כ הכוונה דאינו פשה כהמל'ן שחרי' חס אין לו פלי' כה ד' כפסור פסור רק שגמ' הסכר' ראו' לו להביא פלוג' לדי' חיוב וזכ' כהנ' בלי' ודאי שושין מיטא כמ"ס כהנ' לא רק כפ"ד רמא' מ"ס כהנ' כהנ' דרמיה פלי' שאינו מיטא חסילין ומוסל' לולב פשיטא' דמגישין מן השמים שחרי' כ"ד מכן אותו לקיימן עד שחל' נפשו. וכי' מיטא היא גופא קשיא וכי' חמיר פשה מלי' דאין מלי'ן ה"ס' פרוה' לפשוטו כהנ' של פשה חון מהמני'ס כהנ' דל"ק דברי' ל"ס חס' אכתי' לא עבר אפי' מנקש לפשוטו הרי חסר' משה דלמא יחא

יחזר בו רק יתרו בו ואם יתברר יקבל פוטרו ומה נעשה לו עוד דמה דכיון דהו' מש"כ במ"ע בידיהו כאל עובר ומכין אחריו כדי שיקיימו לפסוק נפשו כדי לקיים נשמתו ושמ"ס הרמב"ם על טוה"ק אחריו וכו' פ"י שפוטנו ר"ה ומ"מ נדירא לי דעד שחלל נפשו ר"ל כל זמן שדריין אפסר לקיימו ודוק היטב דל"ק מדי כוללפס"ד. אחר כתיב מלחמי כוזב נרשית עמוד ר"ל זה שמה נחשלו לפני היותו בן כ"ף הוא מפני שהקב"ה משלק השנחמו ממנו והמשחית פלגו ממנו יפ"ס] שאינו בן פוטני' בדין שמים ד"ל דאין פלוג שום פוטנו רק דק"ל ח"כ א"ך יבא בן י"ג של שגמו חסותם הלא אינו חייב על זדונו כדמ' ור"ה לומר דמ"ע המורה חייבו אחר שהוא בן פוטני' כי י' להלק ב"ן דינא רבא לזוטא או ב"ן פוטני' פ"א' או פ"כ' או ב"ן ח"כ למקום או לחברו אכן במדבר חיי שרה וכו' קרא הכיחם רש"י משמע שאין חילוק. פ"ד הגה פורו ה' וכבר יאלו לגמרי מנוק השאלה רק שכלו משפין לפניו בלחמו פניו משום יגדיל והנלפס"ד כמכנו. האם יאיר חיים בכרך

קבו שאלה פ"ד פלוני גידם כיד שמאלו חס חייב בתפילין או לא. הכה ידוע מה שמחלקו כפוסקי' בזה ונזכר נקטרה בל"ח פ"י כ"ו ופסק דיריה בלא כרכה ופמ"ס ב"ב"ח ומ"ס פלוני נכסרי מ"ה ולשון נכמ' אין לו זדונו פסור מן התפילין אחרים' הומרים ידכר לרבות את כנידונו וכמנו המוס' דמר אחר חלל מלח"ה ולא פלגי'. וכבר ר"ס שם נגמ' ס"ס הקומן דל"ו מ"ה בראייתו נכונות דפ"י אין לו זדונו ר"ל האכר הפליון ששם מריח תפילין וא"ף שנספרי ה"ל סקספתי' של דברי הכ"ח ונמספתי' בכס' הוצרי כי ואמרתי דדברי ר"ח אמר ודברי הכ"ח נכונים. וקמ"ל דלא ימא טמן התפילין על מקום שהיה דבוק האדום אל כנף או בח"י זדונו הנשאר לדברי הכ"ח דככה"נ מקרי מקומם חס יקטע מקום כרואי או ה"א ייחוס על של ימין דככה"נ ח"כא מאלן דס"ל גבי סכרת מלורס חס אין לו כס' יד וכו' דר"ח נומ' על מקומו ור"ס ס"ל חס נתן של שמאל יא' דכ"נ במשנה וכו' מייח' לה בש"ס ק"ל הוללו לו דס"ל פ"כ א"ף דספ"י דמיר דמיר ש"כ גוס' אחרת קמ"ל דהלכך כמ"ק שם דס"ל דאין לו סכרה פולמית משום דנפיק קרא כדכתיב (ול"ע דלכתחלה עבדין סוכה מפאסי' א"ף למ"ד מגורכ' בו' מיירי נסכך וכתיב ושמת נסחא ופשיטת' מניח' ככ"י כסף מיהו י"ל דכסחא ח"ט מן המלוה רק הכה). ומהו אפסר עוד לומר דכל שנשאר לו חס' בחלק התפילין קרוב לכפס מקום לכתיב תפילין מריח שם דמקרי יד ידידי כלשון אורה כדמוכח משיטת דפ' נגמר דיין דמ"ס פ"כ דא"ף שמאל דס"ל דנפיק קרא כדכתיב ופסור כנקספס יד פדים ח"כ נדע דירמין מעיקרה דשפיר מתקיים יד הפדים דזה הנשאר היי' יד גירסו כדפ"י רש"י ונמלחמך שמואל נקספס יד הפדים משמע לי ב"ן רק כ"ף ח"ד או פ"ס כקנה וכן הא דמכשירין גמין מעיקרה חסילו נחמך גם הקנה דמ"מ באכר כפליין דמקרי זדונו מתקיים יד הפדים וקרא דלחלוט פל יד ידית. וככה"נ כמנו המוס' פ"י נערס דמ"ד פ"א גבי שפריך ור"ל בא דס"ל כשכנך בשפס שכי' ארס שוכנים חסילו לכחלה וכו' ה"ל ימא מקום כרואי לסיור נכ"ן או מקום כרואי לכוית רחוק. פ"ס מכוח ד"י פ"כ פיר שאין נכ זקרים וכו' ואין לומר דמ"מ לא מתקיים יד הפדים ח"י' בו דלחשונה להמיוס' שכרי לא יכול לישול אכן משא של שרי ח"י' ארס [ול"ע לפסוק שום דבר ודחוק גדול לומר דמ"מ מ"ל לוחסין] כמפורס' שם אין זה קושיא כיון דמ"מ י' לו יד מו לא-מכב (וי"כ טוס' פ"כ ינחמ' סוף דק"ד) ומדפ' שכרי משורש שם דלחמ' כדחית' פ"ד כרלשון או בלחן של פ"ד הכי יא' חפ"ס שח"י יד הפדים פריש משמע וכן מ"ס יד כל כפס בלחמ' חס לא מתקיים כלל. וכו' ודאי ל"ק חס נקספתי' ח' מן כפס לפסור דכל כפס לאו דוקא דק"ל כל חפ"י מקלח חפ"ס דככה"נ דז"ל שמתפטר כר שרי לא ה' נכס סומים ממ"ס וכל חס חפ"ס אין משכירין על כדוה. משל"כ ח"י נקספ יד הפדים פ"ס האכר הפליון פוטנו לפ"ד דלח"י נקספ מקרי כ"י פסור דנפיק כמ"ס קרא כדכתיב' יצפ"י יד פדים מיכס ולא כמ' כדמ"ס חידושי' ד"ן ז' ככל' ספאדרין פ"ד מני' שאין דרכו לכבד רק מה שמאל נש"ס לנדיח. וכ"י

מוכח מ"ס פ"ק דקדושין דכ"כ פ"א דנפיק את אחריו את אשתו ולא כ"י רק ד"ל משום דליחמך לגמרי ח"כ ליחמך את וממ"ס פ"ע דכ"כ פ"כ אין לי אלא מלרס מרין לרבות כפול וכו' ג"כ משמע דנפיק קרא כדכתיב' ואין לומר שר"ל א"ף לכתחלה ויש לו מלרס דמ"ס מריבו דככה מכה ככ"כ דל"א פ"כ דלא מצריכ' כל דבר רק כשח"ל להמיוס' כתיבה הכפונה בו. ומ"מ י"ל דליסכך לרבות כשחפסר במלרס על ידי סורה ושאלה וכח"י גוונא שאין לו ברשותו. וס' נקספס יד דכ"ס וברמב"ם כלשון כ"י ארס והוא פ"ד המדפס כדמסנה רפ"ס דפירוכין וסימ' שכתב שם ואם היו הפדים גירמין מעיקרה יכר' ביד אחרים ר"ל חפ"ס שא"ל להיות ידס בו לכתיבו מ"מ הולל ש"ס להס יד מקרי קרא כדכתיב' וכן מוכח פור מ"מ הרמב"ם אין לה רחוב (פ' נגמר' ח' חלק בזה) פוטין להס רחוב דלחלל ג"כ בשפס מאלן דס"ל דנפיק כדכתיב' ובשיטה זו הלך ג"כ במ"ס כהלכות מחסרי' כסרה פ"ס אין לו כוון יד וכו' אין לו סכרה פולמית. וכן כל דמק כפ"כ דנפיק (פ"ס בכל הסרק) דאין הכי' מתמא פ"ד שיחא בו אכרס ופ"ס ופסר פסס כמ"ד נפיק קרא כדכתיב' ולכך לא פגי נחל' מינייהו וכ"י דלא מקסח למ"ד דלא נפיק קרא כדכתיב' י"ל דדוקא בשאר מילי דליכא למימר דקרא חמי למלוה מפני דלתי' קרא לא הו' ידפנא לימין פל כהן כלל וכן כולכו מש"כ ככא הו' פגי כמ"ס שם ונתן את הבית והכל במשע חלל פ"כ לפיכונה ומסרי' דברי מל"ה כתיב ומלך דנבי' קומי' רק דהוא מרס דבר הלמד משום חלל לא י"ל לומר דכתיב' מיומר דליסכך שנס שר מייס כפי מל"ה או י"ל שאין נתיב' רק כרסו פ"ד רורו היכור וימכן דוקא לשון בית ולולי דידפיק קפידה כסוסו דפריינו לא ה' דבר הלמד משום חמיר מאלו ככ' כוסו. ואמר כמ"כ ונתן וכו' מלמד שאין הבית משמא וכו' מפ"י דסוסו למד פל סומא' דמחלמו רק כפי למימר לימור דקפידה. ואפ"י דכרסו נפריס חרול' ד"ס קפידה פ"י סוגיית ש"ס שלי ערך ריבוי. ומלשון הפ"י מ"מ מלמד שאין הבית וכו' משמע דלתי' לכ"ס חס' למ"ד דלא נפיק קרא כדכתיב' כל זה י"ל ברור ודלא ככריות של ח"כ כתיב' שם ודקדוקי'. ומ"ס כהלכות אדרוס פ"ח דור ממורס. להכ"ה כמ"ס וכו' הוא לפי דס"ל דג"ד הפיקרס כפולמית דכ"ס וכו' דמיר מעורס הוא ככ' שכיח שמי' ס"ס הוללו לו דכ"ס ל"י' הפגרת מפ"י וכו' ח"ל וכו' ומסיק שם דכ"ס ס"ל לר"ך ואין לו חקס כמ"ק דאין לו כוון יד ונראה דכ"ה נמי ס"ל כמ"ק דאין לו כוון יד דאין לו סכרה פולמית רק דס"ל דמיר מעורס שא"י דקרא כתיב' וזה מורס חסיר בין ש"ס לו כפ"ס בין שאין לו כפ"ס בין ש"ס לו שפר או שאין לו ככספ"י דמיר ומדפ' דלח"כ חס' דס"ל לכ"ה ח"ל הפגרת חפ"ס כמלן ס"ל שח"י כהן לו כוון יד וכו' פכ"ס טמן פל מקומו וככה"נ ימא' דכ"י מיהא הפגרת חפ"ס וכו' כפ"ס למימר בלחמ' ספ"י דמיר לכ"ה לפי הסך הכנס' חלל פ"כ כמ"ס דמורס חסיר דכתיב' בקרא יל"ף לן דלח"י אין לו שפר וממלל אחר דידפיק דככ' לא נפיק קרא כדכתיב' (וי"ל רח"ס מ"מ המוס' פ"ד דכחומס פל אין לה פתח בית חס' ח"ד ור"ק) מל"ה ח"ל הפגרת חפ"ס כלל דכ' לא ק"ל כמ"ד כוון פל מקומו דזה לא מפלה ולא מוריד מש"כ גבי מלווים נשאר כלל בדינו דכ"י קרא כדכתיב' ולכך ק"ל אין לו כוון יד וכו' אין לו סכרה פולמית. והא דלא חלל כמסנה או דנבי' מלורס אין לו שפיר משום דמלורס כפי גלוה כלל מקום כרסו שפר והא דלח"י מל"ה חלל שכיח שפ"ס לו כל שפ"ס שברלשו חקנו ושישו וחקן הפחמון פ"ד שלא ישר לו ש"י שפ"ס מש"כ גבי ח"ד דלא כפי רק גילוח רחשו שפיר ש"ך דר מעמרס שנשלו לו מחמת חולי וכו' וכו' נשאר נקטח' חלל כרסו כדגול חס"ס פ"ד דנפיק פ"ס סוף פ"ס קא' החלוקה שניב דכרסו וכו' אחר' למחור פ"ל הרמב"ם ואחר' במל"ה מכוון מורסו אומר אי שמקסח פלוגי' מצינו שם ונכנס לחזקתו גדולים הן כמ"ס שגמב"ם ס"ל ככר"ל והמוס' דמלורס שא"י דכתיב' ביה מצי' לפכונה ופל כ"ל לא נראה לי להלק בין נקספ' לגידס מפ"ק' גבי כוון דמלורס מש"כ גבי יד הפדים דלא כתיב' פ"כונה מחלקין שפ"ר וכו' וחלל הוא כאלוה נפיקו כי חס אחרו כר"ס וחמוס' דמ"ס דנבי' כד' פ"כונה דנפיק שם קרא כדכתיב' מ"מ לומר דהו' קפידה חס' מאלו ק"ל דנפיק

קרא דכתיבה ויש לפיין כסם כדכתיב מה סל' ול"ט עוד ספסל
 משה פ"ט דקוסה אפי"ט שאינו איתן כשר עוד שם ספ"ד [וכן
 אם לא כלל כשר וכל הסתיים במנחות ס"ג פ"ב. רק דיל דלא
 כפי קרא דכתיבה רק לאפוקי בדל"ח לקיימו] וס"ב ד"ז ויסת
 נאחר מפורטת נאסור וכן אם אין חלק שלקחה ביום וכנסה כוכה
 לכן נשאר נ"ט לפסול. כ"ד הסודו יאר חיים ככד

קסח שאילה ראונו פסד נכסין ולקח במוט כרס נרמק

ממנו כפיר אחרת ונתקשר פס לו סדר
 במקום ששם הכרס שלי ישיבה על הכרס לפדורו ולשערו ולשכור
 וספלים לפדורו ולגדלו ולנקותו ולתקן זמורדיו ככאז ולגדלו
 ולדברו וק"ז חמ"י כשכר פתחו ואלאמתי וא"י האשאר ישלח לו של
 הולאמו או ימכרו שם וישלח לו דמיו. וי"י השנה וישול קרידו גדול
 כפא פרתה כגפן וי"י מכת המדינה ככל הכרמים עד שלא ר"ס
 להיפסל כלל ככרמו של ראונו והאולא פל"ז באמרו כי כדוחק
 שישיג כדי האולא שיהיו לו כי מפס מוציר יגדל חס המפס י"י
 מומן כן יין וראונו אומר וי"י מה כי המתייבם פלגך להיפסל בו
 על הח"י והסוכו ככאז ככרס סקבל וסרס לא סקבל ככמים.
 הדין פס מ' :

תשובה פק בסרס סקבל דק"ס פ"ח סקבל שרס משיכור

ולא פשתה אם יש כ"ד לפסדיר כרי חייב לספל
 כה אר"י מאי קלכס ככ"י אלא יש כס כדי נפילה וס"י רש"י מס
 קלכס יש לכרי כדי סיפול שרס גדולה או שרס קטנה. אלא אם
 יש כרי נפילה שיכול לחזור ולזרפה לשנה ככאז. (לכאזר נ"ס
 כרי מה שמואל הארץ כדי נפילה אין לכה"כ רק הח"י ככרייתת
 שם ואפשר כי ס"ל מסתמא גם הזרס נופרים יחד וס"י הכרית
 ס"ד פ"ד כי שינוי ממנה מקושטת יש כה פ"ט) ואסא כל הפוסקים
 פסקו כח"ק אם יש להפסיד כרי ונ"ל שאין הספס מפסי דשק"י
 וסורו כשישור כרי כנ"מ שח"י ס"ל שקלי וסורו כשישור כרי נפילה גם
 ככמו במקום אחר [ש' משורס י"ד כד"ס ככאז] ככרית שאין זה
 כלל לספוק כמ"ד דשק"י וסורו אמואל כביאור דכרי רק מתי
 דמ"ק רבים לגבי ר"י דכל ספס דספס רבי סס דכרי רבים וסור דגס
 ככרייתת אריא כח"ק בלי שום מחלוקה ואיכא למידק שפיר קאמר
 ר"י ומ"ס דמ"ק וככ"כ ריב"ל ס"ס לסקסות כמו ר"ס ככרית ור"ס
 מתיבת וס"ס ר"י פ"ב ושכופות דכ"י פ"ב ובכתיבס ד"ס פ"ב ודק"ל
 פ"ב ג"ס רלוסיס ופ' מנחות דפ"ס ובכתיבס' כ"ס כחן דנפסיק סלכס
 ק' וככס במקום דלא הקסס ס"ס"פ מועל פל"ז ליישב כמ"ס הכוס'
 ככס ככריתתלמי פל מ"ס ריב"ל מה איכסת לפככריס ככ"ס שאין ד"מ
 פ"ח וא"כ קסס סלל ר"י שפיר מקסס מה קלכס ככרי וכו' דכרי לפי
 דק"ל שישור כדי סלמתיס ואס קיבל סלכין ספויסל כה ב"ס כור
 דשישור כוריסס לר' יוחנן ד' סלחן לכור ולר' חמ"י ח' סלחן לכור
 וסו"א קרקס חלף וס"ק חמ"ס פל חמשיס ח"ך לחייס לפדורו ולספל
 סיפול מרובס כה כשכר סלס חמ"ס שיפול (ומד' דכרי חוכרי רכרי
 אמואל דסליגו כשישור כדי נפילה לא אולכ פלור כמילין לאוריס
 נשרי לרביס ורביס ככורס יקכשו דרך ליישב מה שנתקשטי בו
 וישלו ככרס מלח ס' וסו"א מה שסככיו רש"י ופוס' שמקסס שגל
 כ כור סכסלס לריך לזריסס לר"י ד' סלחן ולר"ל סלמירי ח' סלחן
 זה ער סכוסכל וסמפורסס כ' מיליס סלל יגיפ ליד סקלר סכוסלס
 ח' ספמיס כ"ס ד"ס משישור ורסו וכנ"מ דסכמיס רפ"ח כלוס
 חרס זורס סלס אלא כדי לסכמיס מנזו ככס כוריס חס ככס
 פלוסס וככס מרורכס אמר ר' יוחנן נופיס ככרס ככרל דככוסות
 אי רלמי ככרסו"י וכו' ב"ס סלס פוסס פ' כוריס שריס קסס
 ל' מ"ס ס"ס כשיי דרכ חמ"י ככסל ארסל ח"ך יתכן שגדור חמ"י
 דור רלוסין יבא קללס כה ככס הארץ פד הח"י לא מוס"ף חס ככס.
 ופל רש"י נוסף לספל סלל וספלל ככסלמתיס וחמ"י ממן סס
 קאמרו ככס ככ"ס פל ד' סלחן ור"ל כור כור סלל חלף וס"ק חמ"י
 פל חמשיס רוחכ דמלר סמקס ש"י ב"ס סלמתיס מלס פל חמשיס
 וממנז ש"ס מלס פל חמשיס ככל מקום ב"ס סלמתיס ומקמו
 כפידויין דכ"י פ"ב ש"ל שגל שס ב' סלחן וסו"א דכר ש"ל
 לסלמו ומילס סלל יגדל פל קרקס סכסלס חמשיס מלס חמשיס
 סלס רק סלס חמ"י. ופ"ק אם מיירי עגידול סקרקס ח"ס נכול
 סלן

דכתיב קרא דכתיבה לא שמעין רק לפי שיטת הכותב ונס נאח
 לו כוהן יד מיירי נקטת חמ"י משי"ב נקטת מקמי הכי לא ידק
 מנחם דסייט כוהן דידים כמ"ס גבי יד סיטו יד ידדים וח"י אפי'
 נכנס סמיס לפסול מה נכד. והן כמ"ס וסמלל חמ"י שפיר דכדרי
 לא פסק כמו במלורס וכו' ונכנס לדוחק גדול לומר דאפילו חלף
 סוניס כפיליס לגבי סונייס דמסיס לפיכ"י ולא ידמתי דריק מה
 ספל כה כלל דכסל קסס כ"י דלא דמי חור למלורס דכתיב ב"ס
 סמיס ולפי דמנו חמ"י לרביי חמ"י נקטת כוהן ידו מסיקלר מ"ס
 למס דססכ ככמול רכסי קרא דכתיבה ולמלן סל"ל ח"ל סכרית
 ספר גבי חור ממורס לא ס"ל רכסי קרא דכתיבה וס מנולר מלר
 מנלי חולק ככונייס ס"ס"ס וס"י רש"י חמ"י מרס לו כה דלא ק"ל
 ככונייס ס"ס"ס דמ"י דין מלורס כחן לו כוהן למס דכסי קרל
 דכתיבה מ"ס ס"ל לרמכ"ס לפסוק דמיר ממורס ח"ך לו סקנס דקלר
 דכתיבה כפיק ולקח אם שער רלס חרו וסור שחרי רלמי סססכ
 ככלסס פ"ז ס"ד אם ח"ך לה רמכ' פושין לה רמכ' חס ג"כ ככ"י
 כפיק קרא דכתיבה ככמול ככונייס דמסדרין מ"ס פיר ש"ס כס
 מלחס ח"ך נפשיס פיר סכרית. ופ"ק פל סרמכ"ס לפי דכרי סמיס
 דככר סל"ל דפ"כ ססכ סכס ח"ך לו כוהן וכו' מדכתיב ב"ס מסיס
 כ"י דלא ק"ל ח"ך גבי יד פריס מסיס רמל דפ"ס לריך דידים
 כלי מקוספין ח"ך מסיקלר דכ"י י"ל דלמי מסיס דגבי מורס. מ"ס
 קס"י ח"ך גבי חור דמי דכרי ססקין ככ"י דמנחות ד"ס פ"ח
 דכין דכתיב ב"ס כן יפסס ככמל דכתיבה ב"ס חקס דמי וח"י קס"י
 לן דין חור ממורס לכן לפס"ד דפס סרמכ"ס ככור כמ"ס (ומ"ס
 ל"ס כרמכ"ס ס"ד סמ"ל סמדרין וככ"ס סמדרין ס"ח דמיס
 ופ"כ פ"ב) ולא חלל כשיסס זו כלל לומר דמיר מלורס מדכס
 ב"ס מורס ומ"ס לא ססכ ג"כ ככריס חמ"י לומר דמ"ס ח"ך לו כוהן
 דמיירי דוקא ככמלן חמ"י רק ס"ל נקלן קודס משיס דכסי קרל
 דכתיבה וסלר שנקלן סכוהן ח"ל לומר פור סיטו כוהן דידים
 דלמי יד סמדיס דכלסן מורס כל פיקי סר פד סכס עקרי יד
 כמ"ס וס"ל חלום פל ידך ולכך נשאר ססס גם פל ספס ספילין
 סו"א כורס משי"ב ככין דקקלר רק חלכס סגול ונכנסס כלו ח"ל
 לקיס קרא דכתיבה. וח"ל ככמל סמלל מלר סל משיס כשיסס
 ד"ס סל"ל ר"ס למו לימור גבי חור ומלורס לפכ"י י"ל דס"ל לרמכ"ס
 דלא חמריק ככר לפכ"י רק ככריס ססס יסור ופיקי ככין סלל
 ככין חרכס מירן סכמלורס שסמכין זה אם זה דלמר שס וככ"י
 מלחס מסיס מירס וסרס שחרי לא ק"ל ככר דס"ל גבי חור סוסס
 ססככס כמ"ס סרמכ"ס ככריס גבי דין חור ממירס וסרין פכז
 דמסקין ספ"ד דמיר דכ"י לא חמ"י כך רק חליכל דר"ל וסלן ח"ך
 ככמל סל"ל חמ"י משיס יחירי וח"י קסס כמ"ס ס"ס מנחות ד"ס
 פל דכרי רבי ש"י חיר דכתיב ב"ס כן יפסס וככ"י חמ"י ס"ס
 פל מ"ס ככמל סר מירן סכמל סמכין סלמלר כן יפסס וס"י
 ק"ל חלל פ"כ כמ"ס דמס סלל חילק סרמכ"ס ככסיסל כוהן אם
 נקטת מרלסו"ס ח"ל חמ"י לפי דססכ דכסי קרא דכתיבה ואס
 נקטת מרלסו"ס לא מקיס כוהן כלל ודכרי נלחן. וגבי חלי"ס
 ססכ רגלו ח"ס חולן סנל' מעל רגלו (ומ"ס ל"ס דכס"ז דמנחות
 משיס דלילי מ"ס מלל קסלו כ"ס לא ס"י סככ ח"ל רוכו וי"ל מוס
 דרלמי לגילס דורק) וס"מ רכס פל סר"ס וסמ"ס דלמי דכריס
 דכמנו דלס נקטת כוהן מסיקלר לא משיכ"י דסייט כוהן דידסו
 ח"י נקטת ככר כ"י נמי דלס דקטת יד סמדיס ככר כ"י סכור
 מנחם סלמלר יד סמדיס וממנז יד סמיס מסיס וס"י רש"י וסייט
 דכתיב קרא דכתיבה שס ר"ל מ"ס סמדיס משי"ב לסיין כוהן לא
 סכר ולא כרמו דכסי כוהן סלמלן ולכך ס"ל לרמכ"ס דלמי ח"ך
 חילוק וככל נוחל לא סמקיס כוהן וסיר ממורס ש"י דכסי קרל
 חלל מורס חור וסכמלר ומ"ס לא כפי ס"ס דמסדרין לומר
 דמי ח"ר סס רולל ח"ל סכר ש"י ככריס וכו' דלא ככין קרל
 דכתיב דכסלמלר לא כפייירי וסור דלא דמי וד"ק וח"י ככ"ס
 קסס סל דלמדיק שס גבי כן סור מוסיולו ולא חגרין ולא חגריין
 דמי שפיר סוללס אם ילך ש"י וי"ל דמ"ס חגרין ר"ל ש"ל ל"ך
 כלל ולמסקנא י"ל דמקלר יסירל ממנז גם ככ"י ולכך ססכ כן
 סרמכ"ס ס"ק ס"ל ממירס כ"י ס"ס"ס ופ"ס ככ"י דמ"ס ד"י פ"כ
 דסלינו ר' חמ"י ור' חמ"י ג' דכריס וי"ל דג"כ סלונמל' ח' ככין

אמן למקום לשימור מה שגדל בו וטרי ראיו כפי דורות ראשי' דכחשאר ארעא עד הא' כיש מדורו של געריס' עד הלום וטרי אוד כיום סמניק מל שימור כזה ככריס' בים כור (וכן רין מקום למקום כמיס' בשים כפיק דביס מל חלוקה השדה דסיל למ' שימור שדה סי קצין ורי סיל סי חלף קצין וחלף פלי' בנני' דייס מר כי אחרי' וטרי כי אחרי' מיסו ייל דמשס און רחיה שחרי כל הפוסקי' כתבו ס' קצין ולא חלקו וסיכ מקום ריי' הים משונה לסוכה מן הספס וסדר פולס וכיכ הכימ סיל משכירס חכרו גס כספרו ריי סי קציל וי רחיה לזה כיון דקסס מתרסין סיך מוכח דרוב מקומות כך הם ולמדן רחיה נכונה ממנה ס' בים כור שס שיר וכו' ולא זכר לדברי ריי ומקומו כמו דחש לריס' שס) וגס מל מיש מורס לסדום זרע חומר שפורים כחמשים שקל כסף וריל מקום אריס חומר וטרי מבואר בשים רפ' דפירוכין דכיה רק דיל דלואו חומר והוא כור אינו פנין כלל לשימור בים כור וכיס סלח דלפיק מחלר המשכן דהרעא דכסס אריס למחלל ארס מיירי משכ' לחומר שפורים ולא מודע מידעו מיש חילוק כריסס כמיס' כריס' כפירוכין סיג מיכ ויסה כי אף דלא ממלא בשים מדהפקידה מורס וכסס שפורים רק דלרץ סוכ שסס מל המורה כחמס' נחם סלסס שימור פדיון קרקס כוריסוס שפורים שחא מחלל ככסס כמיס' פיק דפסמס [סוף דין] לא וכסר לסוסס ולכן מיכסיל לשים פירוכין הייל אס כפסילס יד או מפולס שורים גס כחלק כוריסס מכלל דמדס זרע חומר שפורים כללי מודע משכ' שימור אריסס חסיס ילפיק מחלר המשכן שקנלס גידיו ואסכסס מל מיש חמשים כחמשים סי' מוס' פירוכין דכ' סיכ ומיירי כסס' אריסס והוא מחלל ארס חסיס וססס אריסס מפולס יד חריס' בינויי' נקוס מיס' דפ' שימור חלר המשכן וכל סלמוד ממנו מיירי כשימור אריסס וכיכ כסוס' ככיק דלח' סיכ וכיכ הרמב"ם והרפ"י כסס' כללים פריג וככסס דוכס' לכן כרלס פסוס דפ' ארנפ סלח' לכור אינו פנין למס מידס קרקס לכור רק לפי סוסן וסמקוס וסססס וכססס וכריססס מקוס גידול כור לרץ ד' סלח' למד וחי למר (סס) שזס גופ' ייס כמיס') וגס כססס דמיסי' שס כסר זס כרסו שפורה אס כסססס וכו' דלמר ר' זחק שימורו ד' קצין לכור וכסי רבי דמיס לכור זרע או לכור כסססס ומסיק לכור זרע ומיכסי' ליה מוד למפולס יד או שורים וכסלר כסיקו יס לי' ממיס רכמי מל הרמב"ם כמיס' דיון כזה כסלרס מנסס פנייס פ"ד מייס וכו' ססס ד' קצין לכל כור וחלי משמס מקוס גידול כור וטרי מוכח ומבואר כסוף דבור מוס' החחיל שנין בים סלח ככיק דכיה סיכ הייל כיש כדברי פוסק דספסחא הכי משמס חס אינו וסס דססס מל סי' מפולס יד או מפולס שורים מוכח מיי דמיס' לכור שריל כור גידול כסססס וסיס' וסיס' כרש"ל ורש"י ורימ אס לא כריסיו כמיס' וייל דסיק לא חסיכ זס לקסוח כלל רק סיל כל כסל שסממון קייס שחלר שסיכר פלמו וספסיכ לפכוד שזס כסלר היס מחריכ לקיימו וסס דכפיק פכיס כדי לספמיד כרי הוא מנח ש' לו ואוקוס כריא וסימורו סלססיס ואס לא אספר לו לקיס זס השפר והקשור וספסיכיות כסל רק דקסס לפי זס ה' דכסכ ואוקוס כריא הוא סוכס וססס האריס ואס לא ככסכ חייכ לספל אס' כסגדל כל שסו ולשון הכריססס לא משמס קד דמיס' אס יס כס כדי לספמיד כרי חייכ לספל כס שך כסכ לו אסל חיקס וכו' מכלל דמיס' ואוקוס כריא חיוב לסופל ומיג' ייל דמיס' שך כסכ לו הוא סיסס מל דקסדין שיהי כו כדי לספמיד כרי מפני דמלר הסכרס מחייכ כסל שחא כסו כססספכד וכמיס' ולכן אס הי' חוכר כך וכך כורין ססן האריס לכסיכ חייכ פכיס למס לו אס' לא יגיל כיכ כסו כסל וסססס וכסו כססס' (וכססס' ש"ס סי' כסיס' סיל' מל דין כריל ואסיס' שלח' כי כך כסלן דכ' דמי ולליס דסלס לן הא רק כסוס' שס דקיד' פיל וסלרס' וספוסקיס כסכ זס מל אס לוכיר ולא אסכרד אסלס כמיססס שדקדקו כסוס' ממיס' רייס היס דורס לשון הדיוס דלס ריל כסכסכ פסיסל מסיכ ה' דלחיקס כרי הסי דגיכ כסכ בים שך כי ליה אחר שחיס פסוס מסכרס כסו אס לוכיר וכו' וילף מיירי' שימור כריא מלס לן דלח"ס דלח' ככסכ ולולי דמיססססלס חמיסל דמקוס הכיג' כס"כ ו"י' כדריכ מסיס) מלינו למדין כנוון של זס כרס הייל דמיסלס דלח' כסיסל

ולא ידפיק כסמינו מדיני אריססס ומספר אריססס אסל חיקס וכו' אס' כססס אס ידמין שסלס כססססר יסד כסל כסרס מל לי' מלססן חספיל שרץ פכיס לקייס מל כססספכד כן מספס או כרסס . ומיג' ריל כן כדון דין או כריס' דגמי דלס גרל סלססיס חייכ לספל כס דכריס' לרץ חומר אס ספוסל חומר דלח' גרל סלססיס וסססל השדה חומר גידל יוסר. ואס חומרססו לסלססיס ומחייכין לסופל לספל כו וחומר אקסס לו מן השוק סלח או כפי חלקו וכן ככס' אס לוי חומר קד דין' פמו כי כססס חסי' דלרסל' כפיק לא קלי בשים וכו' מוכח ככסס דוכסי' כסמקוס פסידל יוכל סססר לקסס לכסיכ פירוס מן השוק וסיס' כסו. וכל זס לכסחילי' דמחייכין ללי' לספל ככרס אס אינו חחר מכלל סססספכד מסיכ אס חחר כו אס לא כססססר כסיכ וככסססס מלי' לוי חחר כו אסי' פסו שפר מל פסר שסיס וכדקיל פוסל יוכל לחחר כו ככסר וסיס' סי' של' . ואסי' לא חחר כו כריסכר וסוכירו לדין שלח ככסכ ולא כסיכין לכסכ אס לוכיר ולא אסכר דריסל חסיס' שלח ככסכ כמלן דכסכ דמי' פסור לוי דלוי כסס שלח כסססס ככסס' אס' כסיסס כסכרין רק כסמכל כיוס של כסכרו וכיכ פלמדי' הרסכיל' כסי' סוכס כסי' סי' כסיס' אס לא שפסכר ככרס פלמו סי' שפסלר כור כיכ שס. וייל דלח' דייסס אסון פוסקיס דס"ל דגס גרסל חייכ כדכר דכסיל ורגיל וימל דכסס' מקרי דכר כרגיל וסס גס דימי' ססיס' מיג' מכלל כיוס ככס' גבי אריס' לולי' שסגכ לכסכ אס לוכיר וכו' היס פסור דלח' דקססו ריל' לגרסל דכסיל היינו כסססכר מפוסו ממיג' שז' גורס לו וייל דלח' כסיס' הוא מיס' סכרדיכ כסס מסיס' סוכס כסיס' רמיס' סי' ייד סלומר לחכירי' שילך למקוס פלוי' לרין פסו וכלך כסכרו וסוול לא סלך אחריו לרץ לסלס לו יליסלוי' ומסס פסססי' שמי' ש' לחכרו שילס פס כסו כסססן וקסס לו זמן חסוסיס יוס פלוי' וחכרו כסיס' שיהי כן וסיסל ולא כל' זס הלי' סללססס סססססס' שסל און לחכרו ססססס' ומסיק שסלסס חייכ לסלס לו סססן מסיכ' פרי כססן וססס' סססס רלוי' כסל וכל מכלל כיוסי' לכסי' פסור וססס' ססססל זיל דין ממיג' שסכסכסי' חסי' כססס' כי פסלל כדי סיסוק סססס' לסלסלך. וסרס אכלס לדכר מוד אסס' היס אככרס וירויס לי' מל סגדל לי' קלס מוכס מל זס סססססי' כסוסיס קייס' ששימור בים סלח וסלססיס' וביס כור ודומינן שדכרו כסס חיל' ככל מקוס ריל שימור אריססס חסוסיס מדי' וסיס' היס מיג' כסיק דכייס און חולקין השדה מל שיהי כס כדי סי' קצין לזס וכו' וסוול שימור מין של פייס חסס חס' ייס כי רלויס שס וספיו כי היס כסיס' וסלרסס סלסס קקריס מלר מלר מכלל וליך היס ססס שדומינן גדוליס כיכ וסיק לי' ממיג' דפירוכין דכיה פיל גבי פדיון זרע חומר שפורים מין לרסוס למך וכו' סלח וסל' סלח מרסכ וכו' מל שדה מיג' שמי דככלל גלס שדה כו דכו וייל כזה לשון מורס למוד ולסון כיל' למוד. ומוד ייס דלס סי' סי' קצין לזס וכו' ריל כדי אריססס כסססס' השדה היס היס כרלס לפרס מיש' אסיכ' שס פיק דכייס ולא אס כסיס' מל שיהי כס ח' קב ריל כדי אריסס' וססיו גיי' שיש חילוק גדול בין מקוס אריס' סלח כססס' למקוס אריס' סלח וססיו גינח כרסוכס רסיכ' דכללס' וכו' שס כרמב"ם שנקי' אריסס' סלח חסיס' וסרפין וססיו גינח רק קב וסל' . ומל לי' לרמב"ם שסי' מיג' גבי גינח ח' קב לזס שריל' שימור ח' קב לפי חססון גידול כססס' וכסללר מחלר המשכן בים סלססיס' כסיס' כסיס' ססס' ואספר דסיל לרמב"ם וסליל דסגייס יסד שדה וגינח לכן גס מיג' כסיסססס כסד גוונל מיירי' וסריסס' כססס' וסד דלח' כל סססס' לסלסס כי וססיו גינח כסלס' מודע שימור הקרקס מדיס אריסס' כל וסלח כי כססרו כסגדל כי' כרמב"ם כסיכ' דכללס' שורפין וססיו גינח סלססיס' ככל בים סלח של כססס' וסל' ממיג' היס' ממיג' גינח סלססיס' וסיכ סלסר' סלון וססיו גינח שוון וכו' מוכח כריססלמי' שס הכיוו' הריס' שסלסס' לרץ כר לסלסו וסכסי' ילי' שחור כרמב"ם כסיסרו מרדך שסלך כו כסיסרו (רק שפדין ייס' למל ססוסיס' ריל גבי חלוקס שוססין מדיסן כסיס' אסל שיש חילוק גדול כורסוסיס') מיג' נקוס מיס' דלח' מדיס אריסס' וססיו גינח שזס לכן סססססלס סססל כל לפרס לא לססוס. וסד דלמדין שס כסיס' פרסלס כס שלס קצין וריל כרס וסיכ פירוסו כ' ג' קצין

כל דעו פני דלא גרע מזיק בו אכן שאין בו כדי להפסיד דפסוד
לפי' נגלות דפסיד דרעוה כמיימנו ישרא' ומי' לר' פשוט
קאם דלא עדיף מגורם [פ'] שיש לפי' בהשגח' פשוט' קס"ז דף
פ"ד פ"ב [פ'] ר"ל :

שלה אלי פריץ על המשפט

קעא שארד ראובן שלה ללוי בריד שק של משום שיקבל
אלף וזכרים וק' שלה לו בכתב לחשון ומנאס
לוי ומנאס אלף ר"ס וכאשר היה לוי במל' חמשים כי כבר נשא
ונתן עם ראובן כמה שנים וידע כי גם ראובן איש מטיבן כמ
לוי חתק בכתב לראובן כי מנאס אלף ר"ס כשק ששלח לו בחוקם
אלף וזכרים. וכ' לו שחילל לו להונוס אופו אם כמעות שלו הם
רק שנתחלק לו שק כשק או שספה בכפני רק אם אהב ראובן
קבלם שק משום הללו של אלף ר"ס בחוקם אלף וזכרים מן הסוגר
שאלם ממספק עמו ואם לא ידעת כעפים ולא זכית כס ומן
הדין שלי הוא כמטאר בכמה דוכפי לכן לא חתק מה שהוא
שני פ"ס הדין. וראובן החזיק בחמנוהו והודע שקיבל השק מן
הסוגר בחוקם אלף וז' ושנים הוא יודע שפ"ס הדין זכ' לוי כמ"ק
סימני' רק שמתיירא מן יבא הסוגר לו הספוט וגם כללוא הכי
רואה לקדם שש' ולבדיר לטוחר אם הפעוה כי הסוגר ממספק
עמו לאלפים ורובית ומרווח בו בכל שנה כך פאוס ואם יגיד לו
כ"ס שיתוק נאמנו אלל הסוגר וייה לו פוטלם וריוח רב מה
ולוי תמרה בו שלא יעשה ק' ואם יבא הסוגר על הספוט יאצר
שכמו שקיבלם בחוקם אלף וזכרים נמס' לאחר ולא ידע למי
וראובן השיב וכו' :

יעיד השאלה הדברים ברורים כממש ומחזירים ותמה אלי על מה
שחולק השואל לשאלו וספקו של דברים ק' הוא משום
הישר וזכ' בו לוי מאלה שלא מודע לראובן בעוד היה בידו. וק"ו
הוא מדין הכ"ס נח"מ סי' קפ"ג סי' ע"ש פסחים וכאשר ידעו
ראובן ולוי זה ואחר שזכ' לוי הוא כאלו נתן הסוגר השק עם הסוגר
לוי לוי ומאלה שהוא סוגר שאין לו דם המקבל פשוטו מוסר ואם
ראובן מודיע זה לטוחר ס"ל דין מוסר ואם יבא הסוגר מפלגו
על הפעוה ויבא לראובן אין ראובן מחזיק לושר לו שכתב לאחר
בחוקם אלף וזכרים ושכח למי נתן כי ודאי ספקה זו גרופ' אלל
כל אם כ"ס אלל סוחרים ופן יזכר הסוגר שיטגר ראובן לישב
פ"ו וחלילה לו לישב לשקר אפי' להנאת פאזו כ"ס להנא' חבירו
ואם לו ידע לישב יזחוק נגד הסוגר כפרן וכחשן ויגיש לו מה
היא גדול ואין זה תבדיל ארי וס' דלים לוי סקידה ומל' חבירו
מפסידה זה ממש כהיך פ' חו' ביק דמיא פ"ל ומי' לא יורש
לו לושר שבתם אמו ושדים שהיו כשק אלף ר"ס וסיספר לו
הדברים כהווייתן ויחלל על שלא הגיד לו כי שכן או היה עוד
דעמו לבדיר לו מנאל גורם הדין לחבירו בלי ששם וכלי הכאה
וקרוב לושר שגם בזה יש לו דין מוסר. רק רשאי לבדיר שכתבם
ללוי ר"ל כשק ששלח לו ג"כ בחוקם אלף וזכרים ויעשה לוי דין
פס הגוי בחיזה אופן שיראה רק אין לוי רשאי לפסוק עד הגוי שלא
היה כשק רק אלף וז' כי מה מגרע נאמנו של ראובן כי הגוי
יסבור שראובן לקח מהם פ"ק וזכרים אפי' אם פ"ו טענה ז'
יפטר הגוי עמו רק יסל לפסוק שכתב ג"כ בלי שמנה אופן לאחר
אולי יתפטר ואם יראה ראובן בדרך שידוע לוי לפני פדים ק' ככסי'
קפ"ו סליח. וכל אלו דברים פשוטים הם רק בנמאל באופן הכל
חסר ששם או הכנה וסיספר בריחוק מקום ושם לוי זמן רב ולא
מודע לו עד שכאשר מנה אופן מודע לו וסודיעו לראובן וספן
ראובן למי לא מתיא אופן מיד ויהי לו לחזור על הסוגר מ"מ אין
סוגר ראובן כלום כי אפי' יתיר לטוחר חתר כמטאר כמור ושי'ם
חית ר"ס ר"ב. רק בנמאלו קאם מווי"ס זה היה מזהש שבה לפני
שפוטרי מילג' דבר ע"ס שני ב"ב וקבץ להם שער שחיללו מן מעשות
לביד' אלף ריבולין והם ר"ל אלל ב"ב אחריהם עד שהמל' לו
כרואו ונתן העושר בשני כ"סים מיוחדים מה שקיבל מאלו שני ב"ב
ואחר זמן רב שביח העושר הדבולין בחרונו חסן להמליכ' ומל'
ב"ס א' שש ד"פ' וכתב מלואו ב"ב שחיללם לו והכ"ב פוסין
לוי

של עדה פנואס. והרמב"ם פסק ק' גבי פדום כפי' מכלום
שכ"ס (ומי' ב"י ח"ל כפי' קפ"ל ומשפט מדברי הרמב"ם בפי'ם
(ל' כתיב) מכלום שביח דכרם ושדע שיפורס שזה לא הכנה')
ור"ל רס"ל להרמב"ם דמי' פלי' בגמ' אין אלו אלא דברי נפילוח
הוא לשבח ודלא כפי' הסופ' שם ד"ב פ"ל ואם ל' דפירשו בלי
ספס מ"מ לא דמאו בזה רק ר"ל שאין לו ספס ול' שיקבלה הוא
כידו וטור ממי' כפר הכי כנכל מנא' מכלל דס"ל לשי'ם דק' בלכ'
וגבי כרס פ"ב סי' ג' קצין ל' כשיפור תכואס הודע סי' גבי
אפי' גינה פרושו ק'. כל זה מפי' קולמסי מדי' דברי
כמסדק אידי' משוכתי שאלמך אף שאי' הכנה לפעם מנוקדך הלא
פורה הוא ולמדא אלי לר' בלגב יפטר לך יעשה לך ואם מחז'
נכו מיואס הודיער ואסיה מודע ופחז :

כ"ד הסודר יאיר חיים כנכך

קסט פ"ס הכה שמעמי אף כי לא הודעמי מהיך שבה לך פ"י
האורה הרגיל כהכסירא דמי' לקיץ כממש בכל חידע
שכלל לבי' המשפט והשכר וכשחזר לבי'ך לחדר משכני שבה
לכנס כי שפס המשובל והיחיו דולק וכשרף המכסה שזל השלחן
סם השלחן וארנו של כלי לכן וכממש שלא כשרף גם הוא המקום
ימלא חשדוק ויפה ששים שלא הודעמי כי בכל לרשך ל' ז' ואי
לדי' ליימים תכנעו דין על היךך כי ילא חייב לשלם תשלומי
חקך בלי ספק כי אדם מועד לפולס וכו' ואי פרי' מלמלאכסון
טור אללך לפרוס ואי לא יפרוס זהר להכא. כממש שבי' שפוטרי
ר"ס הידוע לך בא לדין פס שפוטרי שפוטרי אופה כמה פסמי'
שלא מוגל המדורס כמור דים האורף ותשניה כפרס על הפן
שפריה ליבם כנכך גדול שכל פ' המטור להסירו אם פראס להרעם
נחבילות ולא כשניהה ומאלו שכתב ממך הסוגר כפי'ם שכל
פ' הסוגר וכשרף לו קאם כלי ר"ס למך שש ר"ס ונמחיכס
כמפי' לשלם כי לא ספקה רק ששמי' להסיר השלים ולקח המוכס
הפסק ככונ ומתוס וכל השומעים תמחו על המוכס שפסל עם
שפוטרי הפריה כי הוא איש מוכר ומדי' כידוע לך עד כי הדין
סלמו שאלו על זה והשיב כי חלילה לו לכקס ממנה דבר רק
להסחיר' להכא שפוטרי בזה ותשער מלפשי' היךך' באכדון ושכירם
כלים. לכן אישך שגם אהם פספס ק' ממשם זה ממש ואם
שלוס וגו' :

הע מיד אופן שרי מוכרי פוסים שולחים מחלטים שפגם האחד
שכך ליריד מוויין עם חבורה מריצים ופגם כשי' כהיוסו
אולך לפי' סמך לכפר מקום דירמו וכרואס זה הוכחז איוס אחר
לחבירו ראו איך אפ"ל פחד ובהלם על זה ולקח קאם השרי' בידו
וקא' אליו ראה הרשע איך סנך פ' בדי' והכס פסס הגיע זמן
לנקום ממך והגיע קיץ ולא היה ככלי כמסחים רק ביד וכתבירו
באס ולקול גדול אחר השרי' ואם מתלקחת ככל חבירו לארץ
שדור ופרי' רוחא אם לר' תשובי. ודאי לר' פשוט' גדולה
נמי' כמסחי' דמי' השולח שליח ונכרנ בדרך לר' השולח פשוט'
כ"ס זה דפניד ממשס רב ויהי לו לחוש לזה ואדם מועד לפולס
רק בדידי' אדם פטור כדק"ל כמכסים חבירו דפסוד מדי' אדם
ומי' בדי' מהכוחו לכנס ומי' יודע מתשכחו אם שכלה על דפסו
שי' בו פסק סכנה רק שלא חש שברי' הוא שיואל ולק' קיל השולח
אי' גולה ממי' שהוא קרוב למדיר וז"ס הרמב"ם פ"ו מהכלות
רואה ומשם נראה דאם הרגו גואל הדם לזה הרואה כשגנה פטור.
וקרי' כספר משפטיכס במשפט שאירע בייחם ק' ממש ויאל
במשפט כהני' על שיקול דעתם שיהרג בדין רואה כסי' רק שאלמו
בפוד וכספר לאיפסקטור שיה' בלואורו כרואח החרב לא במדור כי
כאשר פשה כן יעשה לו וכאשר זה היה ככר כח ואביר ל' כאשר
הונה ככל על פניו להרעס ההכאה וחר וקס ברי' אולם וס"ל
דנדי' פסיר שברי' קיבל פוטרו הרוא' לו ולפי' משפטי' כמחורמו
הקדושה כהפך הוא ודוקא כדון המוכר כי רבים חלושי פסס הם
ולכילה גדולה כזו שזכר שאלו גימור כדך ואח"כ ששם קיל גדול של
כלי משחית אין פלא ומוך לפעם שאלו נפשו משי' אם הכהילו
והנמיחו כמין וכדבר שאין ראוי שיגיע אדם לסכנה על ידו כמשובה